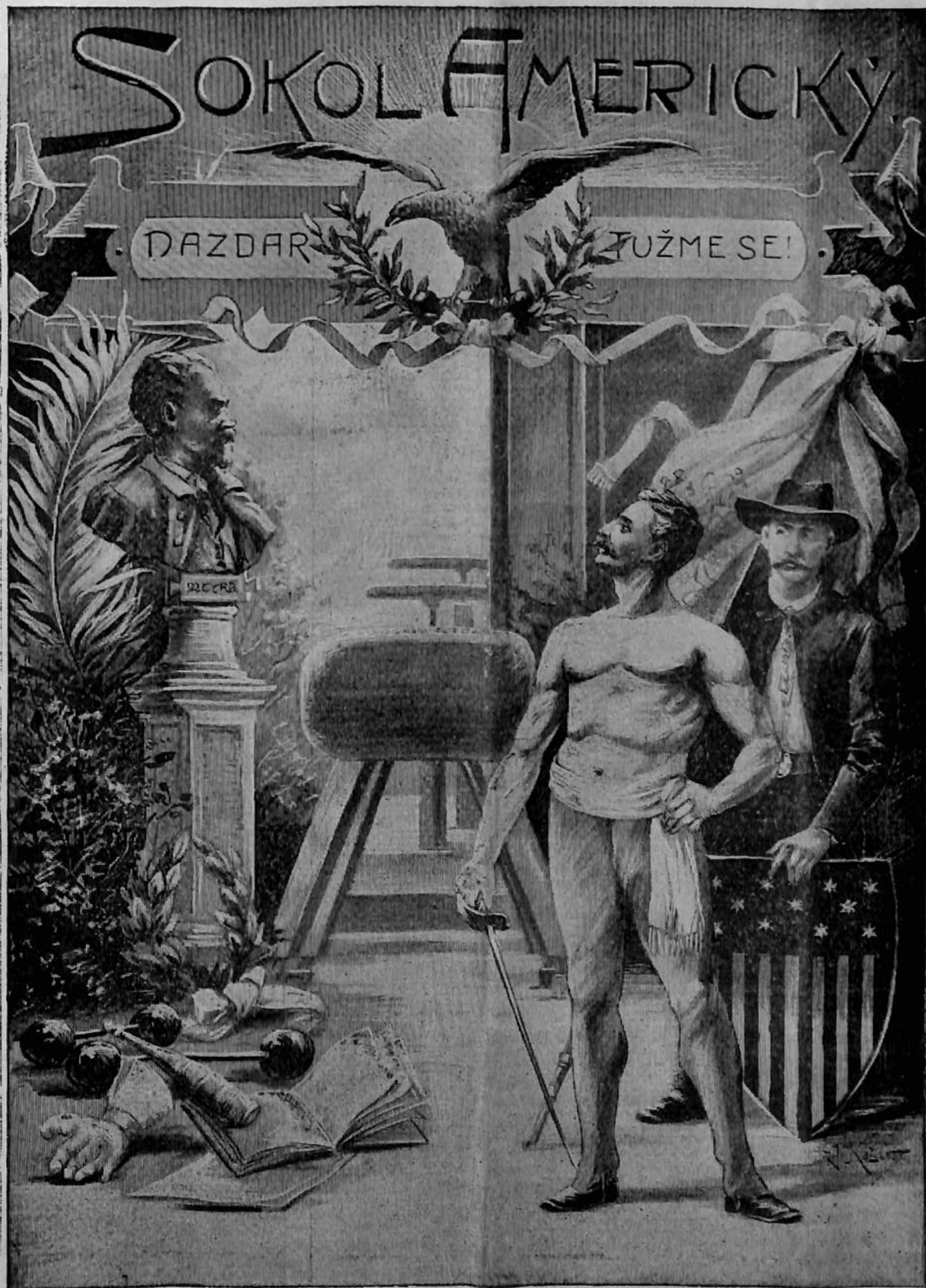

Toto místo jest vyhraženo pro známého
R. HURTA,
KREJČÍHO A KLOBOUČNÍKA,
 — jenž vlastní největší sklad —

sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil, odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLICNÍ NEDUHY

jest nejlepší lék

proti kašli, chrapotu, kataru hrtanu a průdušek, nastužení, chřipce, zánětu, bolestem v krku, počátkům součotín a proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

Na prodej ve všech lékárnách.

Proti zácpě berte

Severovy Pilulky pro játra

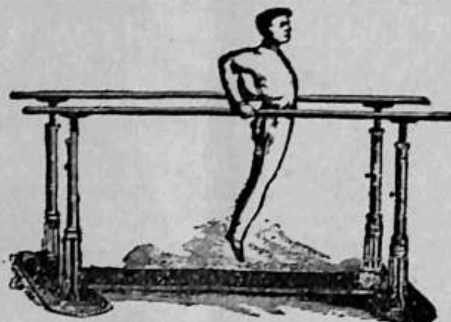
ZA 25c.

Bolesti hlavy,
 nervosnost, horkost, bolesti nervové jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY

proti bolestem hlavy a neuralgii.

Za 25c.

JOHN GLOY,

MANUFACTURER OF ALL KINDS OF

GYMNASTIC APPARATUS.

OFFICE,

27 Johnson St., Chicago, Ill.

(Cenníky s vyobrazením náčiní zasílám na požádání zdarma.)

KAREL PITTE

603 Blue Isl. Av., Chic.

Má hojně zásobený sklad

VÝBORNÉ OBUVI

pro pány i dámy.

Cvičebnístřevíce všech druhů pro Sok. za ceny levné.

Sokol Frank Čuchna

JEDNATEL

Čes. Am. Slov. Síně,

592 záp. 18. ul., Chic.

Má výborné nápoje domácí i importované. — Znameníť ležák z prvního českého pivovaru. Pronajímá síň na plesy, zábavy a schůze za ceny mírné.

EMIL POLAK,

1321, první Avenue,

roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje a potřeby sokolské, střelecké a spolkové vůbec, klobouky a čapky pro pány a chlapce, dětské i chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro pány, kufry, vaky, torby, peněženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“
 v New Yorku.

J. Nájemník,

82-84 Fisk St., Chic.

— vyrábí vyborne —

ŠUMICÍ NAPOJE

i poslouží jimi vždy se vzornou správností a za mírné ceny.

Česká kancelář

CONSULA H. CLAUSSENIUSA,

Sokol Jan Spěvák, ředitel,

314—316 z. 18. ul., Chicago, Ill.

Nejrychlejší dobývání dědictví z Čech —
 nejlacinější přeprav.

Porada zdarma obratem pošty.

VÁCLAV B. DIBELKA,
ARCHITEKT.
 Učitel kresby na Vyšší škole.
 Úřadovna, 533 záp. 60. ul.
 Odvětví v č. 588 z. 18. ul.
 Chicago, Ill.

U br. jednatele
 výkonného vý-
 boru dostati lze
 ještě 12 Sborní-
 ků Sokolských
 pro rok 1896 po
 33 centech.

SEVERŮV
Olej sv. Gottharda

zahání boule, reumatismus, dnu, píchání u žeber, bolesti na prsou a v zádech, suché lámání, ústřely, záněty a všechny bolesti revmatické a neuralgické. **Jest to nejlepší mazání.** Cena 50 ctů.

Na prodej ve všech lékárnách.

Kdo chce

úplně vyléčiti revmatismus,

bolesti v zádech, strnulost a stuhlost údů, nechť natírá se **Severovým Olejem sv. Gottharda** a užívá

Severův Lék
proti revmatismu

za \$1.00.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVIII.

NEW YORK, 15. SRPNA 1896.

Číslo 8.

Předplatné pro členy na rok.....50c
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskár a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Přispěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovávají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

Bratři! — Těžký úkol. — Což to nejde jinak? — Kritické posudky článku „Na obranu Sokolstva Česko-amerického“. — O tělocviku dospělých s hlediště lékařského, v pokračování. — Cvičení s nářadím, sestavil Jan Mendík. — 17. zpráva cvičitelská. — Milý Sokole! — Kdy ozveme se? — Vliv tělocviku na krátkozrakost žactva. — Sokol Americký. — Sokol Slávský. — Ze župy Východní. — Bratři Sokolové, sestry Sokolky a ctění příznivci naši! — Dopisy: z Newarku, z Baltimore, z New Yorku, z Chicaga, ze St. Louis, z Brooklynu a ze Cedar Rapids. — Výkaz příspěvků na opravu tělocvičny Těl. Jed. Sokol v St. Louisu, Mo. — Účetní zpráva jednatele. — Schůze výk. výb. N. J. S. a různá oznámení.

Bratři!

Dokončiv 24. července svoji cvičitelskou práci pro Národní Jednotu Sokolskou, kterou jsem před dvěma lety započal, loučím se nyní s Vámi a přeji Vám, abyste ve Vašich snahách dodělali se vždy nejlepšího výsledku.

Zároveň Vám děkuji za Vaši důvěru, přátelství a ochotu, s jakou všude na svých cestách jsem se potkával.

Zkušenosti, které jsem nabyt na svých cestách, poučily mne o mnohých dobrých vlastnostech Sokolstva Amerického.

Jest to jmenovitě cvičení dítek, prospívající jejich vývinu, a vychovávající nám uvědomělé Sokoly, k české národnosti hrdě se hlásící a pro její prospěch obětavé a pracující.

Nechť vědomí, že soustavný tělocvik jest základem sokolských jednot, stále více se představuje pilnou návštěvou cvičení a početností pořádaných družstev.

Nechť cvičitelstvo v tom směru působící stále úspěšně pokračuje, síleno snahou pro čest a povznesení národnosti naší. — Na zdar!

Jan Mendík.

Těžký úkol.

S mnohé strany vytýká se Sokolstvu, že neplní svého úkolu i radí se mu co mělo by činiti.

Dobrá vůle naše i práce, již jsme vykonali, bývá podceňována neb úplně přehlédnuta.

Opraváři clitějí na nás věci nemožných, neuvažující s kým jest nám pracovati, jaký jest lid náš, v němž snažíme se učením svým proniknouti.

Přečtěte si pozorně Čechovy „Písně otroka“ a poznáte, s jakým to materialem jest nám pracovati (jací sami jsme)! Jděte a poučujte lid o rovnosti, bratrství, svobodě!

Uvidíte jak pochodíte!

Snažte se povznést lid tělesně, pečujte o zušlechtění ducha jeho; výsledek práce Vaší sotva Vás uspokojí.

Nejsme žádnými snílky, žádnými blouznivci.

Nevěříme tomu, že někdy stane se skutkem „co Čech, to Sokol“ leda by se z významu slova Sokol všechno to slevilo, co má jej činiti lepším nesokola.

Přece však nevzdáváme se práce další, jsouce přesvědčení, že konáme dobro, jež prospěje aspoň hloučku těch věrných, kteří činnost sokolskou pěstují nikoli slovem, ale skutkem.

Za stávajících okolností lepších výsledků dodělati se nemožno!

Rozhlédněte se jen trochu kolem!

Což nevidíte, že lid stará se vždy a všude o věci nicotné, jemu spíše škodící, než aby staral se o věci jemu potřebné a prospěšné?

Spočtěte jen, co lid český nastavěl zde v Americe kaplí a kostelů, kolik vydržuje si kněží, klášterníků a jeptišek! A k čemu?

K tomu, aby pojistil si po smrti místo v nebi neb aspoň v očistci.

Člověku přemýšlejícímu jest to nepochopitelným, jak může lid většinou každý groš těžce vydělávající, vyhazovati jej na to, aby byl šálen a ohlupován.

Však jinak nebylo, sotva jinak bude, ba zdá se, že v této zemi pro nejbližší příští čas bude daleko hůře.

Jděte mezi lid takový hlásati učení sokolské!

Pochodíte!

A jak jinak by bylo, kdyby lid počal starati se o život, který jest mu žiti na zemi, kdyby staral se o sebe sám, na místě o to, aby kněží jeho měli nebe na zemi.

Kdyby kostely proměněny byly v tělocvičny, v síně, kde by lid zároveň byl poučován o záležitostech veřejných, hlavně dělnických, jak jinak by bylo!

Však lid nechce se státi lepším, není toho schopen aby měl kus vlastní vůle. Lid jest pouze hříčkou v rukou těch, kteří z nevědomosti a z hlouposti jeho těží, a proto pečlivě se o to starají, aby neprohlédli.

Sokolské sbory mají prospívati; mají se množiti a mohutněti! Jak jest to možno, když lid jest většinou chudý duchem. Jděte mezi lid zakládati spolky rytířské, veteránské, verbujte jej k milici neb k jakémukoli spolku, který má pěknou uniformu a k tomu lesklou šavli a kver, jistě dobře pochodíte.

Na hlouposti vydá i ten nejchudší poslední cent. Ku věcem potřebným a užitečným jest každý skorem netečným, na ty neobětuje ani vindry!

V N. J. Sok. sdruženy jsou sbory, čítající přes 3000 členů. V těchto sborech nepěstuje se paráda krojová, neprovádí se žádné hokus pokusy a humbuky ve schůzích, jak bývá zvykem zde u přemnohých spolků. Ve všech těch sborech, až na nepatrnou výjimku není ani podpory peněžité v nemoci, ani podpory úmrtní.

Členové, kteří ku sborům N. J. Sok. patří, platí ze svých kapes příspěvky peněžité, neočekávajíce za to žádných výhod, vyjma ty členy, kteří cvičí a tak za příspěvky své příležitost mají tělo své a zdraví své tužiti. Necvičící platí příspěvky s tím vědomím, že podporují věc dobrou, která zasluhuje aby byla pěstována a šířena.

Uvážíme-li dobře všechny okolnosti, hlavně pak jaký náš lid celkem jest, musí nás radostně překvapiti, že čítá N. J. S. tolik členů, jak jsme uvedli. A členové ti, bez výjimky skorem, jsou členové dobří, kteří z přesvědčení jsou Sokoly.

Není nás mnoho, přece však mohli bychom více než dosud dokázati, kdyby každý z nás staral se o šíření našich zásad.

Příležitosti k tomu každému dost a dost se naskytne.

Každý z nás může jiné poučovati, může pokusiti se vyvéstíje z klamů, z kterých sám se vybavil. Podaří-li se práce jeho, vědomí že vykonal skutek záslužný bude mu odměnou nejlepší.

Úkol náš jest těžký. K vykonání jeho několik jednotlivců nestačí! I když všichni svorně a neunavně budeme pracovati, sotva z části úkol svůj zastaneme.

Snažme se býti dokonalejšími, pilnějšími, horlivějšími! Pracujme na těžkém úkolu, který jest nám vytčen! Chtějme jej aspoň z části splniti!

Což to nejde jinak?

Běda tomu, kdo z nás opovází se ozvati, že nekonáme všichni své povinnosti správně co Sokolové. Tu bývá obyčejně oheň na střeše, a kde kdo jen dost málo domnívá se býti dotčeným bratrem pro nápravu horlivějším příčiní se k tomu, by dostalo se mu náležité odplaty.

Tak děje se všude, ať v tom neb onom sboru; výjimky marně bychom hledali.

Jest to smutné, že nemůžeme si nikde a nikdy několik aspoň slov pravdy povědět, aniž by z toho povstaly zbytečné třenice.

A přece za poměrů, jaké se ve sborech našich utvořily, jinak býti nemůžeme.

Nejsme v ničem opravdovými, nýbrž jen polovičatými! Říkáme sic, že jsme Sokoly, však spíše si na Sokoly jen hrajeme.

Nejsme v tom ovšem o nic lepšími ani horšími členů jiných spolků, s jinými účely, kteří s opravdovostí právě takovou jako my ve svých spolecích pracují.

Hrajeme si na Sokoly a při tom sami ze sebe tropíme si šašky, aspoň velická většina z nás.

Že mluvíme pravdu, o tom přesvědčí se každý, kdo přečte naše stanovy a přirovná pak k nim činnost, jakou nejmnozší z členů našich jeví.

Nemusíme sami sobě vyčísti, že jsme většinou, ano snad bez výjimky lháři, aneb humbukáři?

Kdo z nás plní správně všechny povinnosti, jak stanovy mu je ukládají?

Příčinou tohoto všeobecného šlendriánství jsme ovšem sami vinni, ukládajíce si za povinnost něco, o čem předem víme, že plniti nebudeme.

Bylo sic mnohokrát k tomu poukazováno, abychom do stanov svých ničeho nepojímali, o čem z předu víme, že bude tam jen pro parádu; — však marně.

Starý cop musí se vždy ponechati a místo aby se přistříhl obyčejně se nechá dále volně růsti.

Nedovedeme býti opravdovými, a sotva takovými budeme, neboť okolí naše není lepší a my nechceme se nad ně povznést.

Libujeme si patrně v šlendriánu!

A mohli bychom přece z něho se vyzouti!

Pochybují, že najde se mezi námi jediný, jenž by tomu věřil, že jest možno, aby všichni členové našich sborů pěstovali tělocvik. A přece se každý, kdo k sokolskému sboru přistupuje, k tomu zavazuje.

Neděláme si my, kteří slibu takového žádáme, bláznů sami ze sebe a nejčastěji z toho, od něhož slibu toho žádáme? Každý člen povinen jest navštěvovati schůze sborové.

Každý tak slíbil činiti. Kdo však slibu tomu dostal?

Každý z nás má do jisté doby opatřiti si stejnokroj.

Kolik jich tak učiní?

A přece slíbili tak činiti!

Proč dělali jsme si šašky sami ze sebe a z těch, jež jsme přijímali?

Inu, něco prý ve stanovách musí být! Zač prý by stanovy stály, když by nebyly přísné! Dříve jednalo se v nich také o pokutách a mnozí ještě litují, že stať ta z nich odpadla.

Děti a pošetilí nemyslicí lidé také straší se ďáblem a peklem!

Což jsme již tak vžili v stávající pořádek, či lépe řečeno nepořádek, že o lepším ani nepřemýšlíme?

Nebylo by již jednou na čase, abychom tím starým stavem věci hnuli?

Učiňme rozdíl mezi Sokoly činnými a přispívajícími a vymezme jejich povinnosti.

Pak přestane zbytečné poukazování, že ten neb onen neplní svoji povinnost, že nenavštěvuje cvičení.

Bez přispívajících členů, totiž bez takových, kteří necvičí, ale ochotni jsou příspěvky peněžítými přičiniti k tomu, aby mohli cvičiti jiní, sotva který sbor by obstál.

K tomu asi sotva dojde, — my se toho jistě nedočkáme, — aby potřeba tělocviku byla všeobecně cítěna a proto také zůstanou po většině illusorními spolky, jejichž členové by všichni tělocvik pěstovali.

Nežádejme také od všech členů, aby navštěvovali všechny schůze, které někde každotýdně se odbyvají. Jest to holou nemožností pro mnohého.

Není každý z nás jenom Sokolem. Patříme také k jiným spolkům, a v některém z nich třeba zastáváme úřad.

Dávno jsme o tom psali, že bylo by mnohem výhodnější, aby sbory byly spravovány výborem, který pravidelně by se scházel jednou neb dvakrát za měsíc a členové by scházeli se jednou buď za čtvrt neb za půl roku.

Tak jak vedeme si posud, nemůžeme od nikoho skorem žádati, aby povinností svým úplně dostál. Jest to každému skoro z nás nemožno.

A nemožnosti žádati, jest pošetilo!

Kritické posudky článku „Na obranu Sokolstva česko-amerického.“

(Pokračování.)

V předešlém článku dokládal jsem nutnost a oprávněnost kritiky vůbec. Zdali pak každý z vás — bratři Sokolové — posuzoval statě článku „Na obranu atd.“ co kritiku? Nalezli jste uspokojení ve větách pronesených, uznali jste jich povšechnou správnost? Nechei býti soudcem, tvoř sobě jedenkaždý vlastní odpověď. Nebudu také citovati poznovu 4 sloupce téhož článku, nýbrž chei se přidržeti hlavního jádra celého obsahu.

Uvedené literární kontroversy jak v „Sok. Am.“ tak „Den. Nov.“ vyplynuly z posudků poslednějšiho časopisu o zdejším Sokolstvu co dodatek ku úsudkům čas. „Sokol“ a „Čas“ v Čechách. Nešťastnou náhodou však s domnělým uvážením našly „Levitý“ Den. Nov. u jednoho Sokola v Detroit ohlasu, obojí pak zavdalo nepochybně podnět ku napsání článku „Na obranu atd.“ v němž kritické pojednání k tomu směřuje, že nalézáme se na takovém vrcholu vyspělosti, který nepotřebuje obrany, neb její neposkrvrněná zračitelnost dříve neb později i ty pochybující k vědomí přivodí. Ohlédněte se kol sebe a spatříte na všech stranách nedostatky vyspělosti, různá pochybení, ano vy můžete nahmatati přednost jedněch — otroctví druhých a vše to nasvědčuje tomu, že lidská společnost, její soustavní zřízení prosáknuty jsou bacily nevědomosti, že my nemůžeme se zváti plně pokročilými, an lpíme dosud v rozhraní mezi zpátečnictvím a osvětou; bude naší svatou povinností, by zahloubali jsme do studnice našeho vědění a se přesvědčili až ku jakému stupni vzdělanosti jsme se vyšinuli.

Z té příčiny pozbývají počáteční vyjádření v článku „Na obranu“ — bezpříkladné a nespravedlivé snižování — oprávněnosti a další — nemíní jsem odpovídati, jelikož pisatel (V. Šnajdr) není zasvěcen — neodpovídá důslednosti, která praví — nevědomého pouč, vědomého přesvědč! Nikdy však neodsuzuj! Jsem dalek toho, kloniti se Den. Nov., neb vím, že i té mnohá výtku činiti by se mohla, pouze pravda budiž zde měřítkem.

Sladká to slova — šlechetné snahy — pokrokové vymoženosti, vzorná práce — národní nadšení — vlastenecká hrdost — uchování českého jazyka pro naše dítky

v této „volné“ (?) zemi — v nichž pisatel článku „Na obranu atd.“ činnost Sokolstva rozebírá, než okamžitě čtu přidělená slova — co chtějí s veřepí mravokárci a opravci, aby Sokolstvo činilo? Jaké to protivy! Na jedné straně obhajuje pisatel vznešené cíle pokroku — končící ve plné svobodě každého jednotlivce tedy individualismu — na druhé straně staví se příkře v cestu úsudkům druhého a notabene také Sokola! Je snad řečeno, že cesty jimiž Sokol po 25 roků krácel neb lépe, že doba založení sokolských sborů vůbec odpovídá době dnešní? Je tím konečně dovozeno, že veškeré opravy, změny, doplňky jsou vyloučeny? Pakli tomu tak, pak vnutila by se mi pochybnost o našem pokroku, jak chceme staré zlepšiti, novým zdokonaliti? Každý člověk má své názory, dohodnutí se pak celku (rozumí se tělesa uzavřeného) ustavuje další činnost veškerenstva. K této činnosti přispěl nejen V. Šnajdr, ale i onen neznámý bratr Sokol z Detroit, každý dle svého názoru a notabene, jak z položky Dennice — osvícení Sokolové nám rozumějí — vysvítá, při zralém uvážení. Jich výtku neměla nalézti odsouzení co s veřepých mravokárců a opravců, naopak měla býti dosvědčením, že ozývají se hlasy o nutnosti nápravy. Dle mého náhledu bylo by úspěšnějším, kdyby se ony šlechetné snahy — náš pokrok — naše svobodomyšlnost podrobily přísné kritice, která by byla naším i oněch „opravců“ zadostučiněním; odsouditi a za odsouzení hočně prohlásiti náhledy druhého, aniž by se zvrátily, neodpovídá vývinu lidské logiky, naopak označuje vliv censorského tlaku dnešní zkažené společnosti. Tak jako se odvolává bratr Voborský na dlouhá leta činnosti, tož mohu se já odvolávati, ano musím, na výsledky 25leté činnosti, jakkoliv nejsem znám co starý revoluční harcovník Sokolstva, které se zračí na jedné straně v lásecku českému jazyku, na druhé v uznání autoritního zřízení stávající buržoacké společnosti. Snad se opět řekne — ah copak ten novopečený — nesledoval vývin Sokolstva od počátku, co může nám tudíž povídati! Nedbám však toho — bystrý duch nespokojí se neurčitými úsudky druhu jakéhokoliv; on hloubá pozorněji, věnuje sluchu současným vymoženostem. Neupírám, že Sokolstvo se neustále zlepšuje, neb zevnitřní tlak lidského obrození je k tomu nutká, by se názorům dnešní doby přizpůsobilo; jest však řečeno, že vyšinulo se na výši současného pokroku? Nezádal se pisatel článku „Na obranu“ společně se mnou: „Odpovídají cesty, jimiž Sokol se ubírá požadavkům nynější doby? Kde končí zakořenělé zvyky a tradice a kde počíná nutnost znovuzrození? A konečně, ku jaké výši dospěl vývoj 19. století? To jsou otázky, k nimž pisatel zřetele nebral, a na základě tom nemohly jeho vývody ni Sokolstvo obhájit, ni „zábůjníky“ umlčeti. Není mým úmyslem výtku činiti spoludruhu, an jsem přesvědčen, že různé školy vyvozují různého smýšlení žáky, naopak očekávám, že naše vývody nebudou k roztrpčení popouzeti, za to však ku úsilnější a prozíratelnější činnosti nabádati.

Po 29letém trvání honosí se Sokolstvo 38 jednotami (P. r. Sdruženými), v nichž několik tisíc nadějných

Sokolů působí zdárně ku udržení nedělních a jiných škol, ku vypěstování českého jazyka v mladé generaci. Sleduji taktéž zdejší s v o b o d o m y s l n é školy, ano měl jsem i příležitost do jich vnitřního zařízení nahlédnouti a tu jsem seznal, že i zde přichází svobodomyslnost v pochybení. Dejme tomu — v Americe je seskupeno 30 tisíc Čechů v podpůrné a sokolské jednoty s v o b o d o m y s l n é — 40 tisíc v odborné organizace uniové — výslednice pak vykazuje počet 70 tisíc rodáků, kteří žijí pro svobodu, pro blaho lidstva, volnost všech. Vnikněte však v skutečnou situaci a pak seznáte, že časopisy, hlásající moderní ideje — jedním slovem r e v o l u č n í s o c i a l i s m u s — mají tak malého rozšíření, že musím se mimoděk tázati, kde zůstalo oněch 70 tisíc s v o b o d o m y s l n ý c h, kteří ku všemu pokroku se hlásí? Mohu přímo říci, že zdravý pokrokový tisk český nemá více jak 4 tisíce odběratelů, kdežto oněch 66 tisíc oň vůbec se nestará a přec svobodomyslnými se nazývají. My nesmíme se tudíž odbývati pouhými slovy, která neodpovídají skutečnosti, za to však musíme se vžítí ve skutečný pojem — svobodomyslnosti. Býti svobodomyslným značí tolik, jako mysleti plně neodvisle, samostatně, nebráti zřetele ku názorům zakořeněným, taktéž nepodrobiti se vlivu ani světského ani nebeského pána, nýbrž jednati dle zdravého rozumu. Chci-li býti svobodomyslným, pak musím nejenom víry v boha, ale i víry v pány, úředníky, jich výplody zákony a těchto následky — žaláře, šibenice — se zbaviti, musím v stejné míře nenáviděti otrokáře ducha flandáky — otrokáře těla, majetné vydírače. Jest to přirozený běh chladného přemýšlení a co taký zasluhuje, bychom si jej osvojili. Ve společnosti, kde stává kapitálu, jenž nad naší existencí rozhoduje, nemůžeme volně mysleti, jelikož volné myšlenky propadají konfiskaci bohatých a literárních děvek a přec ještě musím slyšeti, že prý žijeme ve v o l n é z e m i.

Sledují-li svobodomyslné školy a svobodomyslné spolky české tento běh opravdově, pak musím doznati, že naše obrození, nikoliv — naše osvobození od všech tyranů a vyssávačů je krátkou otázkou času! S hora však uvedený počet nás přesvědčuje, že tomu tak není. Svobodomyslná škola nezaložená na vymoženostech moderní vědy, která nevštěpuje od počátku mládeži zášť vůči jak světskému, tak náboženskému zpátečnictví, nemůže odchovati svobodáře celé, kteří ctí a obhajují lidskou důstojnost nade vše. Ve škole, v níž nevyučuje se ze stanoviska rozumového, v níž nestaví se dítkám nespravedlivost dnešního zřízení před oči, a skutečná svoboda nevelebí, nemohou se vypěstiti muži statní, skuteční harcovníci za práva lidská. Dnešní svobodomyslné (?) školy založeny jsou na témže ústavním zřízení, na jakém stávají školy státní, s tím snad rozdílem, že v prvnějších více méně se vykramarilo s kostelním kejklřstvím. Kde autoritního zřízení stává, tam nemůžeme sobě mysleti lid svobodomyslný, an podřízen je své autoritě, vyšší moci. Podívejte se blíže do zřízení svobodomyslných spolků zdejších a vy poznáte, jak každý pohyb je stanoven zákonem a přec voláme — V ž d y f j s m e s v o b o d o m y s l n í! Pravý svobodář nespátřuje své blaho v zákonech, on je všude potírá. Z toho

všeho vysvítá, že pokud stává moci vládní na jedné, nevědomosti na druhé straně, pokud hospodářská nerovnost třídí celou společnost na dva tábory — pány a otroky — potud nemožno o pravé svobodomyslnosti mluvit, potud bude celá výchova mládeže, ano celý veřejný život třídním, strannickým. Budeme-li však každý rozšířenou svobodomyslnost v lid přenášeti, budeme-li ideu volnosti a rovnosti vždy a všude proklamovati, pak dožijeme se, že lid jednoho času sbratřenou pravici pozdvihne meč pomsty a raziti bude dráhu k společnosti volných lidí bez rozdílu plemena a národa. Na základě rovnosti a z této vyplývající volnosti přestane školství továrního způsobu dnešního a místo učiní škole s v ě t o v é, kde mladí i starí vyměňují své názory a notabene, kde nebude si lid více bezúčelnými číslicemi a mrtvými dáty hlavu lámati, kde snaha — zlepšiti své postavení co nejvíce — stane se jediným přáním všech.

Dosud však žijeme ve společnosti barbarské. Naši společnou prací zbudovali jsme sobě vlastní budovy, ano i vzdělávací ústavy — školy — poučující knihovny. Nezbyvá tudíž nic jiného, nežli by ve školách, našich kruzích, pokrokový duch zavládl, by naše knihovny zásobený byly spisy nejpokročilejšími, by nekrmily se dítky názory z věků minulých, naopak, ony co mladá generace mají obdržeti vzdělání nejmodernějšího, by uspíšili ve věku mužném posláním a konečné cíle lidstva — v o l n o s t, r o v n o s t a b r a t r s t v í. My, kteří se hlásíme k praporu osvěty, my v první řadě jsme povinni modernímu duchu se přispůsobiti, v každém místě, v každé rodině výchovu mu podržiti, jen tak vyplníme naše šlechtěné snahy a cíle, jen tak staneme se hodni svobodářství a tužeb — z d o k o n a l i t i a z u š l e c h t i t i s e b e s a m a. Tolik budiž podotknuto k položkám článku „Na obranu“ počínajícím. — Nevydržují sokolské sbory scbotní neb nedělní školy, nezakládají knihovny?

V čem spočívá hlavní účel Sokolstva? V tělocviku či duševní vyspělosti? Br. Voborský píše: „Vždyť předce musí vědět, jestliže Sokolem je, že hlavním účelem všech sokolských spolků je tělocvik. Jinak by sokolských spolků vůbec nestávalo, byly by bezvýznamnými jako jiné spolky.“

Sokol z Detroit naproti tomu praví, že tělocvik má se považovati za prostředek ku dosažení vznešených účelů. Kde stává pravdy? Skutečností zůstane, že síla fysická — materiální souvisí přesně se silou intelektuelní — duševní dohromady. Obojí potřebuje současné potavy; pastrádá-li jeden díl téže, zakrní druhý. My všichni víme, že ta širá plocha polokoulí zemských pokryta je ponejvíce lidem dělným, se zdravými oudy a přec musíme doznati, že jeho zdravý duch vázne v nevědomosti. Na druhé straně malá menšina, poměrně méně zdravá, na základě choutek zkažená a přec duch její je vytríbeným — ovládajícím. Z toho vidno, že i zdravé tělo chová v sobě chorého ducha a opáčně choré tělo vládne vytríbeným duchem. K jednotlivým případům se nechci obracet, an již často tak učiněno. My se však chceme v každém ohledu zdokonaliti, zušlechtiti, proto musíme vzpomínati nejen těla, ale i ducha, pak teprve možno se odvolati — „V zdravém těle zdravý duch!“

Dosti vlastníme silných paží, však málo zdravých mozků. Zabředněte v otázky společenské s mužem tělesně vyvinutým a otužilým a vy seznáte, že jeho chápavost a rozhled vážnou. Taktéž nemožno vládní a vojenský tělocvik porovnávat se zdravím užitečným tužením svalů, neb vojenský tělocvik nesměruje ku zúšlechťení těla, nýbrž ku brutálnímu využitkování v případě války aneb dělnické stávky. Vládě pramálo záleží na ušlechtilosti vojáků, ona potřebuje svalnatých hromotluků, bestii v lidské podobě, v nichž veškerý cit lidskosti vymizel, nikoli lidí s otevřeným rozumem; zcela pochopitelně — brutálnost vyžaduje opět brutálnost.

Sokolstvo však vepsalo si na prapor „l i d s k o s t“ co protivu všeho zpátečnictví, které jediné a samotné se zračí v tom, že člověk vždy úsilovněji poznává právo na život, že zdokonaluje své postavení v poměru ku prospěchu všech, že vždy mocněji jeví se v jeho srdci touha po svobodě a blahu veškerých spolubratrů. Tužme naše svaly, nezapomínejme však na zřídlo všeho myšlení — mozek, přivlastňujme sobě vzdělání všeho druhu, neskrbleme centíkem na zaopatření vzdělávacích knih a brožur, pilně studujme sociální a národohospodářské nauky přítomné doby, tím osvěží nejen naše mysl, avšak osvojíme si i svornou pásku — solidarnost zvanou — která pojí a vybízí lid celého světa ku společné práci za osvobození. Sledujte celé dějiny a vždy se přesvědčíte, že zásluha pokroku patří mozku i tělu — mozek myslí — ruka provádí — oba však přivodily ony hory našeho bohatství a pardon p. Vanderbiltů, Gouldů, Astorů bohatství, které před sebou vidíme.

Zbývá mi ještě poukázat a to k hlavnímu jádru článku „Na obranu“ k poměru mezi **p o k r o k e m** a **n á r o d e m** — **p o k r o k e m** a **n á r o d n í m** **p ř e s v ě d ě n í m**. Taktéž musíme se vžítí v nutnost duševního vzdělání, neb celé dnešní státnické i církevní zřízení vzdělanost prostituje, k bludům snižuje, než o tom přistě.

Na zdar!

V. K u d l a t a .

(Pokračování.)

O tělocviku dospělých s hlediště lékařského.

(L'exercice chez les adultes.)

Napsal Dr. Fernand Lagrange, laurent akademie věd a medicíny lékař porodní ve Vichy.

(Přeložil Dr. Hovorka.)

Kapitola druhá.

Cvičení otlýlých.

(Pokračování.)

Tento způsob postupu, mimochodem řečeno, jediné skýtá záruku přesnosti. Kdyby osoba sama s sebou porovnána nebyla, nýbrž byl vzat **p r ů m ě r**, jak se to často činí, nebylo by lze vyvarovati se velmi závažným pochybením, neboť bývají často značné úchytky u dvou osob ve váze látek močem vylučovaných.

Podáváme čísla, udávající srovnávací výsledky rozboru jednak kyseliny močové, jednak souhrnu ostatních produktů kyselých:

1. M. G. . . . (nevycvičený):

Množství vyloučené kyseliny močové:

1. Za 24 hodin před cvičením gr. 0.40,
2. za 24 „ po cvičení „ 0.67.

Množství veškerých kyselých produktů organických

1. Za 24 hodin před cvičením gr. 2.28,
2. za 24 hodin po cvičení „ 4.99.

2. M. L. . . . (vycvičený):

Množství vyloučené kyseliny močové:

1. Za 24 hodin před cvičením gr. 0.57;
2. za 24 hodin po cvičení „ 0.51.

Množství veškerých kyselých produktů organických.

1. Za 24 hodin před cvičením gr. 3.66,
2. za 24 hodin po cvičení „ 3.48.

Vidno z toho, že u člověka vycvičeného úsilné cvičení spíše snižuje než zvyšuje množství močové kyseliny a kyselin vůbec a nezpůsobuje celkem žádného patrnějšího porušení v lučebných zjevech výživných, jichž jest „svědkem“ močová tekutina.

U nevycvičeného člověka naopak svalové cvičení rozmnožilo množství močové kyseliny o 50 procent a zvýšilo množství součástí kyselých ze 2.28 gr. na 4.99 gr., t. j. o více než o polovici. Nuže, tyto dvě podmínky jsou stejně jedna jako druhá schopny způsobiti dnavý záchvat. Na jedné straně rozmnožila se kyselina močová, na druhé straně stala se močová tekutina kyselejší a tím rozpustnost její menší. Jest tu tedy dvoji schylnost ke sražení se kyseliny močové. A nesmí se zapomenouti, že změny v moči nastalé jsou jen důsledky změn, jež svalová práce způsobila v krvi.

Celkem se tedy u vycvičeného člověka lučebné složení krve mnoho nezměnilo po svalovém cvičení, kdežto u člověka nevycvičeného vytvořil se v krvi nadbytek kyseliny močové a stav překyselenosti, t. j. vytvořily se dvě podmínky ke dnavému záchvatu co nejpriznivější.

Lučební zjevy, které doprovázejí a sledují práci svalovou, vysvětlují nám zdravotní působivost cvičení u dnavých. Cvičení nemůže se státi příčinou dnavého záchvatu, když se provádí za podmínek, při nichž se rozmnožuje obsah kyseliny močové — a právě v těchto podmínkách se nalézá člověk vycvičený. — Dnavý záchvat naopak bude moci nastati po cvičení, když bude konáno za okolností, při nichž se nasycuje krev kyselinou močovou a rozmnožuje svou kyselost, při nichž přivodí se únava následná, a to je tehdy, když člověk se oddá cvičení nejsa vycvičen.

U člověka nevycvičeného, i když není dnavý, životná spalování, jež způsobuje násilné cvičení, nejsou úplná, což závisí na dvou okolnostech nedostatečným cvičením způsobených, t. j. na přebytku látek spalných a na nedostatku kyslíku, jenž je má spáliti. Paliva jest přebytečné množství, poněvadž nečinnost dovolila nahromaditi se zásobným tkanivům, jež v tělesné peci zastávají dříví a uhlí; kyslíku se nedostává, poněvadž nečinnost přivodí obleněné dýchání. Pec jest přecpána spalitelným dřívím ale tah její je tuze volný a, hle, proč spalování nemůže býti úplné.

Avšak když zmenšíme pomalu množství látek, jež nutno spáliti, a když rozmnožíme přístup kyslíku, jímž mají býti spáleny, zjednáme mezi tělesem „spalovacím“ a tělesem „spalovaným“ poměr k úplnému spalování žádoucí. A to jest na vlas též výsledek, jaký obdržíme vytrvalým a postupně zvětšovaným cvičením tělesným. Vlivem svalové práce pozorujeme, že den ode dne zá-

sobní tkaniva mizí a že den ke dni dýchání mohutní a stává se způsobitelským přiváděti v hospodářství větší množství kyslíku. Takým způsobem na konci jistého časového období, lhůty to potřebné ku přivyklosti práci, bývá dosažena rovnováha mezi tkanivý zásobnými, jež jsou ztenčena na nejmenší míru, a množstvím vdechovaného kyslíku, jež dosáhlo míry největší. Člověk odtud dosáhl vzhledem k životnímu spalování (tkaniva) přivlastků přístroje ke dokonalému spalování; jeho tkaniva vystoupí na nejvyšší stupeň oxydace a nezůstává více než opomíjitelné množství ústrojních zbytků nedosta- tečně spálených, mezi kterými převládá kyselina močová.

Byla učiněna námitka tomuto vysvětlení. Bylo ře- čeno, že desassimilace zásobných tkaniv nevysvětluje se tvořením kyseliny močové, produktu dusíkatého, ježto z á s o b n á t k a n i v a n e c h o v a j í d u s í k . Námitka tato spočívá na „požadovaných zása- dách“. Předstírá se, že zásoby jsou výlučně tvořeny p o t r o j n ý m i sloučeninami bezdusíkatými, takými jako jsou tuky. — Ale co jest tkanivo zásobné, ne-li látka, která musí zaopatřiti látky ke spalování životným potřebné mimo dodávku pokrmů? Což neví se, že člo- věk několik dní po úplném postu nepřestává vylučovati produkt dusíkatý močovinou zvaný? Kde bere potřebný dusík, ne-li hmoty tělesné samé? Jsou tedy jistě v tě- lesném hospodářství látky d u s í k a t é , jež se spalují i bez veškeré dodávky pokrmů. A to jsou ty látky — ať si pocházejí ze svalů nebo ne — jež my stále zoveme „z á s o b y d u s í k a t é“.

Nebezpečí cvičení pro dnavé závisí na zjevu, že člověk, má-li přejíti ze stavu nečinného k výcvičné způ- sobilosti, musí projíti mezidobím, v němž zůstává ještě ve stavu nedokonalého tepelného přístroje. A v tomto období stává se, že cvičení může dáti vznik k podmínkám dnavého záchvatu; neboť z jedné strany zásobná tka- niva jsou v nadbytku stravují se (desassimilant) hro- madně účinkem svalové práce a z druhé strany plíce neschopné ještě přizpůsobiti se požadavkům nezvyklé dýchací potřeby, uvádějí do krve příliš malé množství kyslíku u porovnání s množstvím látek, jež se mají oky- sličiti. Tímto způsobem hmota dusíkatá, jež se stravuje, nemůže dostihnouti svého posledního stupně okysličení, a na místě, aby tvořila močovinu, zůstává ve stavu ky- seliny močové. Odtud u dnavých, tak dost již oplývají- cích kyselinou močovou, ona náchylnost k nasycení krve tímto produktem a ohrožení záchvatem.

(Pokračování)

Cvičení s nářadím.

(Činky, břemena, tyče).

Sestavil Jan Mendík.

III. Cvičení tyčemi.

Tyč jest kulaté železo v průměru třičtvrtě palce nebo trochu více, délky 40 palců, se zakulacenými konci. Z ohledů peněžních možno použiti též tyčí dřevěných stejné podoby.

Prvnější mají tu výhodu, že cvičení jimi jest vydatnější a mimo to je též můžeme použiti co břemena tím, že uchopíme více tyčí najednou. Druhé zase mají tu výhodu, že je možno dostati zadarmo a jinak jsou přece lepší než žádné. Hodí se také dobře pro cvičení žáků; pro toto používáme menší délky a sice 32 palců.

Tyčemi cvičíme pohyby do rozmanitých poloh a také výdrže, podobně jako pažema při cvičeních prostných. Názvosloví jest však při tyčích docela jiné, takové, aby označilo její polohu, po případě též pohyb.

Tyč můžeme uchopiti rozličným způsobem, čímž vznikají základní rozdíly. Nejužívanější v naší soustavě jest cvičení chma- tem obouruč, ruce na koncích tyče. Může to býti nadechmatem, podchmatem nebo dvojchmatem. Více již se odlišuje cvičení chmatem jednou rukou na konci, druhou uprostřed, potom obouruč, obě ruce na jednom konci. K tomuto se používá tyč 50 palců dlouhá, dřevěná. Též můžeme držeti tyč jednoruč buď na konci, nebo uprostřed.

Dle toho máme následující druhy cvičení tyčemi:

- nadechmatem, pod. nebo dvojchmatem, ruce na koncích,
- dvojchmatem, jedna ruka na konci, druhá uprostřed,
- dvojchmatem, obě ruce na jednom konci,
- jednoruč na konci,
- jednoruč uprostřed,
- v každé ruce jednu tyč.

U výpisu tomto jedná se hlavně o neobvyklejší cvičení v našem tělocviku; při chmatu obouruč, ruce na koncích. Při tomto cvičení více hledíme ku polohám tyče nežli ku pohybům. Ostatní rozdílné druhy cvičení tyčemi jednak více pro polohy, jednak více pro pohyby se provádí.

Abychom určili správné polohu tyče, je třeba označiti násle- dující:

- Polohu tyče k tělu
- Výšku tyče
- Polohu tyče k podlaze
- Směr tyče.

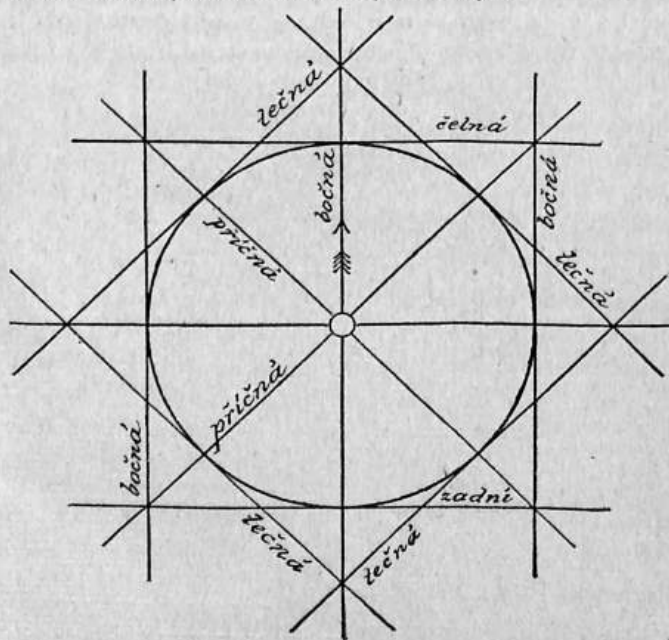
Poloha tyče určuje se podle roviny, v níž se nachází. Rovin těchto rozeznáváme pět; první z nich jest rovina č e l n á . Rovina vůbec jest rovná plocha beze vší tloušťky. Když postavíme se čelem proti rovné stěně, tedy nám tato stěna představuje rovinu čelnou. Rovněž každá rovina před tělem a rovnoběžná s touto stěnou jest rovina čelná.

Druhá jest rovina z a d n í . Jest rovnoběžná s rovinou čelnou, ale nachází se za tělem.

Třetí jest rovina b o č n á . Jest kolmo na rovinu čelnou a na podlahu. Představíme si ji nejlépe, když se vmyslíme do svět- nice s rovnými stěnami a stejnými (pravoúhlými) rohy. Postaví- me-li se tu čelem proti jedné stěně, tedy stěny postranné nám zná- zornují roviny bočné. Rovněž bočná rovina jest každá rovnoběžná s těmito stěnami.

Čtvrtá jest rovina p ř í č n á . Rozbíhá se pod stejným úhlem od rovin čelné (zadní) a bočné a ve svém prodloužení prochází prostředkem těla.

Pátá jest rovina t e č n á . Rozbíhá se pod stejným úhlem od rovin čelné (zadní) a bočné a těla se pouze dotýká.

V rovině čelné je tyč čelně, v rovině zadní zadně, v rovině bočné bočně, v rovině příčné příčně a v rovině tečné tečně.

Výška tyče se určuje jednak podle těla, jednak též podle výšky, jakou mají paže v některé poloze jich pohybů ze cvičení prostných. Označení výšky platí pro tu část tyče, která je blíže k tělu a při polohách, kde oba konce tyče jsou stejně daleko od těla, pro její střed. Jména výšek tyče jsou následující:

dole, když tyč při pažích svislých držíme před tělem, za tělem, nebo po straně těla,

k pravému (l) boku, za pravý (l) bok,

v před dole, tak vysoko jako při předpažení dolů, na prsa, před prsa.

k pravému (l) rameni, pod pravé (l) rameno, za pravé (l) rameno, na pravé (l) rameno, na ramena, za hlavu, na hlavu,

v před vzhůru, tak vysoko jako při předpažení vzhůru, vzhůru, při čemž jedna nebo obě paže jsou ve vzpažení.

V poměru k podlaze můžeme držeti tyč jednak rovnoběžně, t. j. tak, že oba konce její jsou od podlahy stejně daleko; název této polohy jest r o v n ě (vodorovně). Nebo můžeme držeti tyč v poloze svislé, k o l m o k podlaze. Nebo také můžeme tyč nakloniti tak, že pod stejným úhlem se rozbíhá od polohy vodorovně i svislé; tu pak, když tyč směřuje od těla dolů držíme ji š i k m o , když vzhůru směřuje, s t r m ě .

V poměru k podlaze může tedy tyč býti: rovně, kolmo, šikmo, strmě.

Názvy směru tyče nám označují místo, na které přijde ruka od těla vzdálenější; jsou následovni:

v pravo nebo v levo stranou,
dovnitř,
napřed,
na zad,
vzhůru,
dolů.

Při polohách tyče, kde jsou oba její konce od těla stejně daleko, jsou paže buď v poloze vnitřní, zevnitřní, nebo v polohách různostranných. V prvním případě se užívá název skřížmo v pr (l). To znamená, že ve výši předpažení pravá (l) paže je nad levou (pr), dole pravá (l) před levou (pr) a nahoře pravá (l) za levou (pr). Druhé se zvlášť neoznačuje. Při třetím se názvem pravá (l) nad levou (pr) označí ruka, která je výše.

Ruka, která je blíže tělu, drží tyč na samém konci. Ruka od těla vzdálenější, dle potřeby, když nemůže dosáhnouti až na konec, nechá tyč šinouti se a uchopí ji tam, kam při napjaté paži dosáhne.

Dle předchozího se nám při druhu cvičení tyčemi chmatem obouruč na koncích vyskytají následující hlavní polohy:

- 1 poloha čelně rovná,
- 2 zadně rovná
- 3 bočně rovná
- 4 příčně rovná
- 5 tečně rovná
- 6 kolmá
- 7 čelně šikmá nebo strmá
- 8 zadně šikmá nebo strmá
- 9 bočně šikmá nebo strmá
- 10 příčně šikmá nebo strmá
- 11 tečně šikmá nebo strmá.

HLAVNÍ TVARÝ.

I. Poloha čelně rovná.

- 1 Tyč čelně dole rovně
- 2 skřížmo v pravo
- 3 skřížmo v levo
- 4 k pravému boku rovně v pravo stranou
- 5 v levo stranou
- 6 v pravo dovnitř
- 7 k levému boku rovně v levo stranou
- 8 v pravo stranou
- 9 v levo dovnitř
- 10 Tyč čelně v před dolů rovně
- 11 skřížmo v pravo
- 12 v levo

na prsa rovně

skřížmo v pravo

v levo

v pravo stranou

v levo stranou

před prsa rovně

skřížmo v pravo

v levo

k pravému rameni rovně v pravo stranou

pod pravé rameno rovně v pravo dovnitř

k levému rameni rovně v levo stranou

pod levé rameno rovně v levo dovnitř

na hlavu rovně

v pravo stranou

v levo stranou

v před vzhůru rovně

skřížmo v pravo

v levo

vzhůru rovně

2. Poloha zadně rovná.

32 Tyč zadně dole rovně

za pravý bok rovně v pravo stranou

za levý bok rovně v levo stranou

na ramena rovně

za hlavu rovně v pravo stranou

v levo stranou

3. Poloha bočně rovná.

38 Tyč bočně dole rovně na pravo

na levo

k pravému boku rovně v pravo v před

v levo v před

v pravo v zad

za pravý bok rovně v pravo v před

k levému boku rovně v levo v před

v pravo v před

v levo v zad

za levý bok rovně v levo v před

na prsa rovně v pravo v před

v levo v před

pod pravé rameno rovně v pravo v před

v levo v před

pod levé rameno rovně v levo v před

v pravo v před

za hlavu rovně v pravo v před

v levo v před

na hlavu rovně v pravo v před

v levo v před

vzhůru rovně v pravo v před

v levo v před

4. Poloha příčně rovná.

60 Tyč příčně k pravému boku rovně v pravo v před

v levo v před

za pravý bok rovně v pravo v zad

k levému boku rovně v levo v před

v pravo v před

za levý bok rovně v levo v zad

k pravému rameni rovně v pravo v před

v levo v před

k levému rameni rovně v levo v před

v pravo v před

na hlavu rovně v pravo v před

v levo v před

vzhůru rovně v pravo v před

v levo v před

5. Poloha tečně rovná.

74 Tyč tečně před pravý bok rovně

k pravému boku rovně v levo v před

v pravo v zad

v pravo v před

před levý bok rovně

k levému boku rovně v pravo v před

- 80 v levo v zad
81 v levo v před
82 za pravý bok rovně
83 v pravo v před
84 v levo v zad
85 za levý bok rovně
86 v levo v před
87 v pravo v zad
88 k pravému rameni rovně v levo v před
89 v pravo v před
90 k levému rameni rovně v pravo v před
91 v levo v před
92 za hlavu rovně v pravo v před
93 v levo v před
(Pokračování.)

17. zpráva cvičitelská

za dobu od 29. června do 24. července 1896
z Westfield, Mass.

Westfield jest průmyslové město dosti starého původu, ležící na stejnojmenné řece v mírně hornaté, porostlé krajině. Čítá asi 10,000 obyvatelů. Hlavním výrobkem westfieldských továren jsou biče. Tamní Češi těší se velké vážnosti druhých občanů a městská správa jim poskytuje všelijaké a značné výhody. Cvičení jsem ve Westfieldu odbyval 4krát týdně a sice v pondělí, ve středu, v pátek a v neděli.

Výkaz o návštěvě.

Zapsaných 6, úhrnná návštěva v 15 cvičeních 65, průměrně v jednom cvičení 4 cvičenci. Jednotliví cvičenci účastnili se počtu cvičení:

- 15krát Bažata Oldřich,
- 15krát Kupec Bohumil
- 14krát Kolzinger Josef
- 9krát Jaroměřský Josef
- 8krát Jakeš Rudolf.

Z uvedených jsou pouze Bažata a Kupec členy.

T. J. Sokol Westfield, Mass., má vlastní tělocvičnu s následujícími nářadími: ku skokům prostým vyjma do hloubky, skok o tyči, koně, 2 brašna, hrazdu, kruhy, činky, břemena, tyče, kuzele. V jednotě westfieldské cvičí se též 16 malých žáků vedením náčelníka Bažaty. Mimo cvičení členů, které jest nyní slabě navštěvováno, jsou poměry v jednotě westfieldské velmi špatné.

Na zdar!

Jan Mendík.

Milý Sokole!

Ačkoliv jsem měl úmysl nemíchati se do polemiky, která byla vyvolána Dennicí Novověku, přece jsem nucen promluvit několik slov v této věci, pro následující příčiny: Za prvé, že polemika tato byla vyvolána listem z našeho města a Sokolstvo by se mohlo domnívati, že redaktor Dennice bere svoji látku z činnosti našich sborů; za druhé, že se ozývají hlasy z našich řad, které dost možná že naše poměry ani neznají, avšak honem utíkají s polénkem přiloziti na hranici.

Bratři Sokolové! Nehonosím se nížádným novinářským talentem a co mluvím jest z dlouholeté zkušenosti a toho rozumu, který jsem v této věci činností dlouholetou nabyl.

Nejdříve tedy k hlavnímu bodu, který byl vyvolán Dennicí článkem, v němž praví, že Sokolstvo nemá ducha. Jest muš divné, že nás redaktor Dennice tak výborně zná, ačkoliv za mé šestnáctileté činnosti sokolské v tomto městě, jsem jej nikdy v naší tělocvičně neviděl a v sokolské schůzi (musím podotknouti, že jest též našim členem, ačkoliv byl jednou pro nevykonání jeho povinností vyloučen a byl bez ohledu na to znovu přijat) byl pouze as půl hodiny když byl znovu přijímán. Jest to bolestné s touto pravdou, avšak Sokol pravdu musí hájiti, a obzvláště v takovém okamžiku, kde jest nám za veškerou naši práci, kterou jsme vykonali, vržena taková odměna, jakou nám dala Dennice. „Sokolstvo tedy nemá ducha a není nic“, tak praví Dennice a ostatní papouškové křičí po ní. Přátelé, my víme, co jsme a co bychom měli být, známe dobře náš cíl, ke kterému kráčíme, na kteréhožto cestě místo pomocné

ruky jsme tupení a balvány nám staveny, přes které musí Sokol veškerou sílu napnouti, které však přec budou odstraněny, poněvadž náš cíl s heslem „Ku předu, zpátky ni krok“ se nenechá nikým zastaviti.

Nemáme tedy ducha! Přiznávám, že jest mnoho, co má Sokolstvo ještě vykonati, avšak každý člověk, který bere trochu zájmu ve věci sokolské, ví počátky a nynější dobu s jakými překážkami Sokol musí pracovat. Co tu sebezapření, co tu obětí každého jednotlivce, který se svým srdcem k této ideji přilnul, to neunes žádný papír, to se musí cítiti.

A nyní povíme p. redaktoru Dennice a těm ostatním, že víme, co jsme byli, co jsme a co bychom měli být. Dřívější doby Sokol byl podporující a zábavný sbor, kamž se dávali členové buďto z prospěchu, který jim vyplýval z podpory v nemoci neb smrti aneb z té příčiny, že se mohl parádovati v obleku (obzvláště když si mohl naraziti faldovačky a číkoš) avšak o cíli Sokolstva bylo velmi málo známo.

Pozdější dobou, obzvláště odstraněním podpory (zde buď mně rozuměno, neboť jsem pro podporu dnes, ne však tím způsobem kde musí mít člen lékařské vysvědčení, která často lehce dostanou aneb smrt na jazyku by soustrast bratrů získal) byla mysl Sokolstva obrácena k pravému cíli, kterýž jest dnes většinou pochopen avšak ještě mnoho práce, námahy a sebezapření přinese, než bude dosáhnout.

Víme, že Sokol nemá svoji ideu zlehčovati bály, pikniky a všelikými tak zvanými národními slavnostmi, kde pitím a hýřením ukazujeme naši vzdělanost a sílu, avšak co si může Sokol pomoci, když bylo našemu lidu našimi časopisy hlášáno, že Sokol jest národní sbor, který musí být všude ať jest cokoliv a nyní jak tomu neb onomu sboru se odpoví, že jejich bálů, jejich svěcení praporu, svobodomyšlného křtu neb pikniku se nesúčastníme, jest nám vytýkáno, jací prý jsme to Sokolové, ba někdy i vyhrožováno, ať prý jim Sokol s něčím přijde. Taková jest tedy doba, v které se Sokol nyní nalézá, kde nucen okolnostmi činiti, co jest mu třeba protivně; proto však není nikdo oprávněn nás tupiti, neboť nás zajisté slova: „Účel posvěcuje prostředky“ úplně ospravedlní. A nyní co bychom měli být. Víme, že není třeba člověku, aby patřil k tomu neb onomu sboru, by byl Sokolem, každý, kdož činí co jest člověka důstojno, jest Sokolem. Sokolské sbory a místnosti máme jednak bychom se tam společně vzdělávali, společné porady a rodinné zábavy odbyvali. Místnosti tyto by měly být zařízeny tak, by od nemluvněte do stáří šedin každý se zde cítil v rodině sokolské, co nemůže být jednotlivci možno, to zde by mělo společnou silou být vykonáno, zde mělo by být vše, co člověk jak k duševnímu tak tělesnému vývinu potřebuje. Sokolské schůze by měly být schůze rodinné, kde by se mělo pracovati pro dobro veškerého člověčenstva. Tam by se mělo o to zasazovati, by nebylo pánů ni žebráků, aniž by se pro národ neb víru člověk se svým bratrem spoluchovkem nenáviděl. Toto jest ideál pravého Sokola, o němž dobře víme, avšak není nám možno jak by si někdo přál (třeba by sám toho nejmenšího neudělal k jeho uskutečnění) jej tak rychle dosáhnouti, jelikož lid, který by mohl k rychlejšímu uskutečnění pomoci, jest v té věci nečinný, ba spíše překážky druhým v cestu staví.

Máme důkazy, z jakého lidu naše Sokolstvo pozůstává, jest to takřka veškerý lid dělný, který sokolskou myšlenku pochopil aneb zde vyrostlý mladík, kterému lidem tímto byla vítěpena.

Naši tak zvané inteligence, která se obzvláště roztříďuje dle naplněného pytlíku, jest zde hrozně málo, kde pak také aby měli jiti mezi tu mládež, pak snad vzít na sebe stejnokroj sokolský (kdyby to byl takhle stejnokroj s žákou kudlou a peříčkem za čepicí) a státi vedle mladíka, který by je pak oslovil ty Sokole, to přec nemůže být, kde by byla jeho sláva?

A přece jsem přesvědčen, že tito lidé nebyli vždy jako jsou teď, že byli též mladými a nezkušenými a že tato mládež někdy třeba též nabude postavení, pro které tito se jí strání.

Tak se to má s naším Sokolstvem, avšak my jsme úplně spokojeni co jsme do dnešní doby vykonali a s dobrým svědomím budem kráčet dál na cestě vytknuté k našemu cíli, k jehož dosažení volám z hloubi srdce Na zdar!

Jos. Štíbr.

Kdy ozveme se?

Již delší čas pozorují život spolkový a zvláště hnutí sokolské v našem Chicagu a divno mi věru, s jakou láskou se lid náš zásad sokolských chápá, totiž co se týče zakládání nových sborů, jakých zde již několik máme a bude-li se tak pokračovati, bude zde více sborů neodvislých, nežli těch, které patří k Národní Jednotě Sokolské.

A lid náš jedná tak, jako by z toho měl velikou radost, že se zase nový Sokol vyskytl, a též jej — by též se při životu udržel — všemožně podporuje, zapomínaje při tom docela na ten neb onen sbor, který již dlouhý čas šíří zde viru sokoli a po případě má i veliké zásluhy o vzbuzení této myšlenky mezi námi a který po dlouhé a namahavé práci dosáhl toho, že i svůj vlastní domov, školu tělocvičnou mohl postavit, v kteréž i na dále miní pěstovati a hlásati tělocvičné zásady dle nauky Tyršovy, které jej a možno též říci i náš lid na vyšší stupeň mezi zdejšími národy a vzdělanosti vůbec postavily.

Říká se „všeho moc škodí“, a zde to již došlo k cíli tomu. Nebylo by dobře, pokusiti se o vyléčení této sokolské nákazy?

Místní časopisy, doufám, měly tak již dávno učiniti: jelikož ale oběh — což jim za zlé nelze míti — jest i u nich na místě prvním, proto nižádný z nich, mimo tu a tam nějakým vtípem, na tuto nemoc dosud nepoukázal a spíše ji více méně podporoval.

A proč by nepodporoval, vždyť v tom jeho zisk, neb čím více spolků, tím více zábav a výletů a tím více plakátů a oznámek a jiného tisku a to, víme, je jeden z hlavních pramenů, který pomáhá otáčeti kolo naší novinářské mlýnice. Až dosud nebyla projevena nelibost k tomuto hnutí od těch, jimž nejvíce je to na újmu a všude je viděti spíše jakási lhostejnost; leč každý dobře ví, že tu a tam to škodí, a mnohé sbory tím trpí.

Jest sice dobrou myšlenkou, sbory sokolské zakládati; může-li ale kdo spravedlivým, vlasteneckým, národu neb věci sokolské prospěšným činem to nazvat, je-li sbor takový založen v blízkém sousedství sboru jiného? A věc ta ještě horší hán na se bere, kdy sbor starý má svoji síň, tělocvičnu, v které by bylo dosti místa možná pro deset takých sborů. A přece, vzdor tomu, že mají smysl a jsou s to sbor sokolský založiti, nevědí, že tam v té mnohdy ještě těžce uplacené tělocvičně, je místo kam oni patří, že jsou-li Čechy, patří ona síň právě tak jim, jako sboru onomu, neb tělocvičny zbudované sbory, které patří a jsou členy Národní Jednoty Sokolské, nejsou majetkem jednotlivce, nýbrž jsou majetkem národním.

Jsou ovšem různé příčiny, proč takové sbory jsou zakládány, o těch však já se nemíním rozepisovati a pravím, že by ani před mým nezkušeným pérem neobstály.

Příčina, proč píše tento článek jest, bych poukázal na to, že je již na čase, bychom se věci této chopili, neb jest tu snad také něco shnilého a proto nehleďme lhostejně dle na to, jak nám vždy tak svatá nauka Tyršova je pod rouškou vlastenectví zneužívána a hanobena.

„Kdo zdá se čím, tím měl by také být.“ Othello.

Na zdar!

Václav Kotek.

Vliv tělocviku na krátkozrakost žactva.

Tělocvik má blahodárný vliv netoliko na povšechný zdravotní stav, ale i speciálně, na mnohé choroby a vady. Tak předvádí Dr. Georg Martin z Bordeaux na francouzském „kongresu pro tělesnou výchovu“ v Paříži konaném, zajímavá fakta o tom, kterak lze tělocvikem krátkozrakosti předjít, ji zmírniti neb aspoň omeziti. Právě mimo jiné: V přítomné době neexistuje proti vzrůstající se krátkozrakosti lepšího prostředku nad důkladné a všestranné cvičení těla v době vývoje. Krátkozrakost zpravidla nebývá zděděná, nebývá od narození, ale přivýkána a přivychována. U dětí do 7. roku bývá krátkozrakost pozorována málo kdy. Ve stáří od 7 do 8 roků počíná se však již tvořiti a vzniká nejvíce ve stáří od 8—12 roků. Po dvanáctém roce věku tvoří se již o něco řidčeji, a po 15. roce vznikne již jen ve

vzácných případech, nejvzácněji počne se tvořiti po 20. roce. Po 25. roce věku krátkozrakost více nevzniká, čili jinými slovy řečeno: kdo se nestal krátkozrakým do 25 let, krátkozrakým se více nestane. Jakmile však krátkozrakost jednou vznikla (tedy zejména v letech od 8 do 12, a do 15 let) stoupá potom velmi rychle. Jedna se tedy jediné o to, by vznik u krátkozrakosti u dětí se předešlo z níženi příčin. A příčinu vzniku krátkozrakosti důrazně hledati v tom, že škola vyžaduje takového druhu práce, jež vesměs z blízka zrak konati se musí. Práci těch ze škol odstraniti nelze, tvoří podstatu školní práce vůbec, ale žák a dlužno pro práci tu upravit, totiž uspokojiti jej, by hledění nemohlo se přilíši z blízka dít. Budovy školní i sebe lepší jen nepatrnou měrou krátkozrakosti čelí, jakž patrné z toho, že i v přítomné době, kdy zřizují se až paláce školní, které výtečně dají se i provětrávati i osvětlovati, přece krátkozrakost nejen nemizí, ale stále povážlivěji se zmáhá. Učitelovo napominání, aby žák stále z přímá seděl, málo spomáhá, málo spomáhá i kolmé písmo, i nejlepší školní lavice. Člověk z přímá udržeti se může jen řádně vyvinutými svaly. A ostatně sama krátkozrakost není vlastně nic jiného, než křečovitě stažení ciliárního svalu očního. Zmohutní-li celá soustava svalová řádným tělocvikem, nevzniknou svalové křeče. Mnohými pozorováními dospělo se ku přesvědčení, že čím slabší tělesná konstituce dítě je, tím snadněji vzniká krátkozrakost a tím snadněji se pak stupňuje. U žáků však, kteří byli tužení metho-
dickým tělocvikem, krátkozrakost buď vůbec ani nevznikla, aneb aspoň omezena byla na stupeň nejnižší. Tak na příklad v Anglii je studující mládež vykázán poměrně velmi značný počet hodin ku tělocviku, hrám, plavání a pod. a krátkozrakost žáků je ve školách sekundárních jen 20 procent. Ve Francii je na lyceích 24-2 pr. a v Německu je ve vyšších třídách 36-5 pr. krátkozrakých. Na školách dívčích, zvláště ve vyšších třídách krátkozrakost se v přítomné době rozmáhá poměrně nejvíce a to jediné proto, že tělesná cvičení se u dívek zanedbávají. Žakyním je stejně třeba důkladného tělocviku, her, plavání, klouzání a pod. v stejné míře, jako hochům. Děti malé, jež do školy nastoupiti mají, dlužno též cvičiti a tužiti. Před 7. rokem mělo by se dítě čítanky a písanky střežiti. V opatrovnách a dětských zahrádkách by se vůbec učení mělo dít jen ústně a většina času měla by se věnovati tělocviku a hrám. —
Congres pak ustanovil se na následujícím: 1. jest záhodno, aby počet hodin učebních byl změněn a povinně zavedena tělesná cvičení. 2. ve všech školách dívčích zavedena budiž rationální výchova fyzická. 3. V opatrovnách děj se vyučování jen ústně a to v míře nevelké, větší část vyučovacích hodin věnuj se cvičením tělesným. 4. S literním vyučováním počni se až od 7. roku věku.

R. „Zdraví“ seš. 2.

Sokol Americký.

— V omažském „Pokroku Západu“ čteme: — „Čtvrtý červenec oslavován byl letos v Riverview Parku, v němž celé město naše dostaveníčko si dalo a pořádací výbor zaslouží si skutečně díky za péči, jakouž uspořádání programu věnoval. A díky tím většího zaslouží si výbor, an pořádním slavností upozornil na park náš tisíce občanů zdejších, kteří dosud nikdy tam nebyli a kteří měrou vrchovatou překvapení byli shledáním, že co do krásy přírodní Riverview park všechny ostatní parky zdejší předčí a že jen nepatrného vydání se strany komise parkovní zapotřebí jest, aby stal se jedním z nejkrásších parků přírodních na celém západě. Co programu se týče, tu dodržen přesně pořádek, z předu již ohlášený. Dopoledne stráveno řečením a sice hlavním řečníkem byl poslanec Dolliver z Iowa, výborný to řečník, jehož řeč provázena byla častým projevem souhlasu. Odpoledne poutaly pozornost různé závody a dostihy a na předním ovšem místě jmenovati tu dlužno závody tělocvičné, jichž účastnila se četa Těl. Jed. Sokol a četa německých turnerů. A s radostí doznáváme, že Sokolci naši ukázali se býti hodnými té přízně, kteráž jim tak hojnou měrou se strany obecnstva našeho projevovala jest — zvítězili totiž na celé čáře a odnesli v š e c h o s m e n , čtyři zlaté a čtyři stříbrné odznaky! Cvičeno ve skoku do dálky a do výšky, na koni na šíř a na hrazdě. Při skoku do dálky obdržel prvou cenu Sok. Pavondra a druhou Rud. Havelka, při skoku do výše, jakož i při cvičení na hrazdě, prvou Rudolf Havelka a druhou Fr. Máchal a na koni na

šif Fr. Fiala prvou a Fr. Máchal druhou. — Turneři němečtí, zkrátka řečeno, byli „not in it“ a všeobecně uznáváno, že Sokolové naši zvítězili čestně a že ceny, jim přirčené, plným právem si získali. — Při skocích dlužno podotknouti, že do dálky byl největší skok 19 stop 9 palců a do výšky 5 stop 2 palce. — O něco později sděluje „Pokrok Západu“: — Naši Sokolici, kteří tak důkladným způsobem na sv. džulaže v Riverview parku německým turnerům na frak dali, nejsou spokojeni s kritikou, jakouž o výkonech a vítězství jejich orgánů turnerů přinesl a kterýž u překladu jsme přinesli a vyzvali proto pány Němce k novému zápasu. Vyzvali je totiž k novému zápasu, 6 mužů proti 6 a aby zápaseno bylo v témž, co v Riverview parku, neb na nářadí vůbec, při čemž za soudce jmenovala by si každá četa po jednom soudci, třetím byl by zdejší cvičitel Y. M. C. A. a dalšími soudci zástupci Bee a World Herald. Misto a čas zápasu ustanoven byl by po vzájemném dohodnutí a čistý vítězství věnován byl by některé z nemocnic zdejších. Turnerům poskytnuta takto nejlepší příležitost dokázati, seč síly jejich jsou a musí buď zvítěziti neb doznati, že Sokoliky naše podceňovali a že kritikou v orgánu bylo jim křivděno.

— V Pokroku Západu čteme: — „Ve Weston, Neb., založil se nový sokolský sbor, který v brzkou přidá se k Národní Jednotě Sokolské. Na oslavu svého založení uspořádá 15. t. m. ples a zároveň veřejné cvičení v zahradě pana Wojty. Přízeň obecnstva bude zajisté nový sbor provázeti.“ — Domníváme se, že tento nový sbor založen přičiněním Dr. J. Pecivala, jenž se nedávno ve Weston usadil. Těšíme se z toho, jak v Nebrasce sokolských sborů přibývá i že většina jich čile si vede.

— Co člověk čte, ať cokoliv, má čísti pozorně. Jinak vyčte třeba právě opak toho, co měl vyčísti. Proto čtěte i Sok. Am. pozorně!

— Někteří lidé jsou úžasně nedůtkliví. Zda takoví jsou opravdu Sokoly, těžko říci. Sokol má býti shovívavý a rozvážný, i má věděti, že Sokol k Sokolu má mluvit co bratr k bratru. A mezi bratry mluví se otevřeně bez oklik a zbytečného snad lichocení. Či je to naše bratrství jen pro parádu? Jen k vůli tomu, aby mnohý je bral nadarmo?

— Naše Sokolky nějak všude ve cvičení ochably. Proč, to nevíme. Za to však pozorujeme, že každá snad z nich pěstuje náruživě šněrovačku. Půjde-li to tak dále, přece toho snad dívky dokážou, že budou sestávat ze dvou částí, které jen pratenkou cívku budou spojeny. Co tomu řekne pokolení, jež má přijíti, nevíme. Bude na půl uškrceno před narozením. Pak mají se mladici a muži tužiti, aby měli statné potomky. Není to zbytečná práce vzhledem k tomu, jak nerozumná ženská mládež bláznovsky si vede, šmahem se hubic tělesně, aby vyhověla módě. Dle všeho jest lidstvo den ode dne pošetilejším a marný bezpochyby zůstanou veškeré pokusy, kterými má býti zlepšeno ať již v jakémkoli ohledu. Jsme v mnohém ohledu právě na tom stupni, jako předci naši před několika tisíci lety, a v mnohém ohledu jsme proti nim pravými barbary.

— Zmínili jsme se již o dluhopisech T. J. S. v New Yorku. Každý, kdo z nás může v nynějších zléch časech nějaký ten groš uložit stranou, měl by si zařídit koupiti dluhopis nějaký zmíněné jednoty. V nich uloží si peníze výhodněji a jistěji, než kdy zaneše je do nějakého banku.

— V prosincovém čísle Sok. Am. m. r., v článku „Pečujeme o školy pro mládež“, poukázali jsme k tomu, jak nevhodno ano škodlivé jest podporovati denní školy české, za to však že třeba aby všude sbory sokolské staraly se o řádné školy sobotní a nedělní pro mládež. Většinou ovšem se tak děje, nutno však tam, kde třeba pracovati společně s jinými spolky svobodomyšlnými, by sbory sokolské o řádné součinnosti se dohodly. Tak v Chicagu ustanovil se výbor „pro svobodomyšlné české školy sobotní a nedělní“ očekávaje, že spolky i jednotlivci snahy jeho budou podporovati. Že třeba jest škol svobodomyšlných, to uzná každý, kdo ví jak v poslední době zmáhá se mezi námi obojetnost, a to hlavně následkem toho, že mládež i svobodomyšlných rodičů namnoze byla posílána do různých škol sektářských.

— Veřejná tělocvična a plovárna, která v Douglas Parku v Chicagu již 4. července t. r. měla býti otevřena, není dosud dostavena.

— Jak se očekávalo, odhlasovaly sbory, by závodů N. J. S. letos v St. Louisu nebylo. Teď měl by každý sbor T. J. S. v St. Louisu

aspoň takový obnos peněžný věnovati na opravu její tělocvičny jaký by byl vydal na obeslání závodů. Doufáme, že nebude jediného sboru, který by snad v této věci chtěl „šetřiti“.

— Sokol J. Mendik, společný čvič. N. J. S. bude v krátkce se svým úkolem hotov. Přítomně mešká v New Yorku.

— R. 1900 bude v Paříži světová výstava a při té příležitosti tělocvičné závody. Snadno mohli by se někteří z našich Sokolů u příležitosti té do Paříže vypraviti, kdyby již nyní na to pomýšleli a již nyní počali na cestu spořiti.

— Svazek Sokolů polských ve Spojených Státech měl svůj druhý sjezd v Chicagu dne 1. až 3. t. m.

— Teď se ukázalo, kdo cvičil jen k vůli závodům. Jak se rozhlásilo, že závodů v St. Louisu nebude, tu se mnohý náš sport z tělocvičny vytratil. Přece tedy jest mezi námi ještě dost té „pravé“ závodivosti.

— T. J. S. v New Yorku zřídí v nové své budově knihovnu a čítárnu. Kdo máš nějakou dobrou knihu, zašli ji zmíněné jednotě, i bude jí tam lépe užito, než kdyby ležela ti doma ladem.

Sokol Slávský.

* (Ze „Sokola pařížského“.) — České Sokolstvo dosáhlo nového úspěchu na půdě francouzské. V neděli, 21. června pořádala l'aisneská župa gymnastů v městě Soissons (150 km od Paříže vzdáleném), sjezd se župními národními a mezinárodními závody. Pařížský „Sokol“ čestně byl zastoupen na závodisti v druhém oddělení družstvem desítičlenným. Závodního cvičení účastnilo se 75 spolků gymnastů: zřejmě tedy, že to bylo dostavničko vši jaré síly francouzské. Našemu „Sokolu“ podstoupiti bylo tuhy boj hlavně s gymnasty belgickými z Herstalu, kteří skutečně dosáhli v časných hodinách ranních při početi závodů cvičením prostným převahy nad borci našimi. Za to však v dalších zápasech na hrazdě, na bradlech, kružích a ve skoku vynikli bratři naši tak, že skoro žádný bod nebyl pro ně ztracen; mimo to dovršilo odpolední defilé, kteréž též klasifikováno bylo, prvě přebornictví pařížského „Sokola“, jehož družstvo dobylo první ceny, velkého stříbrného a zlateného věnce se 125 franky v hotovosti, pak čestné ceny závodů mezinárodních (skvostné bronzové allegorie „Gloria“ a mimo to 3 stříbrných medailí). Přeborníci jsou tři: Zajic, Chalupecký a Kreibich. Výsledek to zajisté velmi čestný a české borce v Paříži k další vytrvalé práci jistě povzbudí. O vlastním přijetí Sokolů v městě Soissons mnoho, velmi mnoho bylo by lze říci na důkaz přátelství a lásky: stačí, řekneme-li, že byl náš „Sokol“ počtemi přímo zahrnován a při odpoledním defilé městem že došlo na bouřlivé pozdravy Sokolův jako synů české vlasti. Při večerním banketu bylo hojně mluveno o vřelých sympatiích k národu našemu a Sokolstvu. Zde musili borci naši vystoupiti jako členové pěveckého kroužku a hlavně písně „U boj“ a „Marseillaise“ byly hromovým potleskem doprovázeny. Nadšení dostoupilo vrcholu, když povstal pan Bellois, president župy sekvanské, a promluvil o loňském přijetí franc. gymnastů v Praze. Jemu velmi případně odpověděl starosta pařížského „Sokola“ br. Chaloupecký, žádaje zároveň všechny přítomné, aby vysvětlili svým rodákům, čím národ náš jest a čeho sobě přeje. Po slovech jeho došlo na vzácný projev nadšení; se slovy „De tous nos coeurs!“ (Z plna srdce!) potleskli veškerí účastníci pravicemi třikráte na svá prsa: uznání, jež málo kdy Francouz projevuje. Za těchto radostných dojmů lze již uvěřit ve vřelou náklonnost srdci francouzských: bratřím z vlasti nastávají však teď hlavní úlohy na velkých sletech Unie gymnastů. „Sokol“ pařížský jako vzdálená ratolet kmene sokolského chce i v podřízenějších úlohách pracovat na obeznámení Francouzů s našimi poměry. Až se bratři z vlasti slétnou k obrovskému triumfu o příští světové výstavě do metropole nad Sekvanou, kéž uzří veliký pokrok, jenž nastal v poznání drahé vlasti v cizině!

Ze župy Východní.

Zápis o schůzi župního výboru, obdáváné 28. června 1896.

Schůzi zahájil starosta br. J. Beníšek u přítomnosti všech členů výboru. Zápis o poslední schůzi čteny a přijaty.

Výbor na vyzvání krajanů springfieldských oznamuje, že dosud neobdržel žádných odpovědí na vyzvání jím zasláná. Jak se výbor v otázce té na dále má zachovati, odloženo na příznivější dobu.

Vydání v této schůzi, dozorel br. V. Hamplov 50c. Poštovné za první půlletí jednatele 35c. — Tim schůze skončena.

Schůze župního výboru, odbyvaná
26. července 1896.

Starosta zahájil schůzi. Nepřítomni bři. A. Heida a V. Hampl. Zápisky čteny a přijaty. Dopis T. J. „Blesk“ v Baltimore čten a přijat.

Navrženy některé změny v župních stanovách. Usneseno, by každý člen župního výboru v tom směru pracoval.

Přijem v této schůzi: T. Jed. Sokol „Blesk“, Baltimore, za 121 členů na první půlletí 1896 \$6.05. — Tim schůze skončena.

A. Voříšek, jed.

Bratři Sokolové, sestry Sokolky a ctění příznivci naši!

Zkušenosti poučily nás, že k dosažení cíle Sokolstvu vytknutého, duševnímu vzdělání našemu musí se věnovat více pozornosti! Sokol musí býti nejen svalů moených a těla zdravého, ale též ducha mohutného, nad jiné povzneseného, ano, duch musí právě tak jako tělo živen býti.

K uskutečnění toho obral si odbor náš za účel zříditi v nové Sokolovně řádnou knihovnu, která by byla nám všem zdrojem k zušlechtnění a povznesení ducha, občerstvením mysli a příjemným útulkem četby milovných přátel našich.

Počínajíc s uskutečněním předsevzatého úkolu, žádáme Vás bratři, Vás milé sestry a ctění příznivci, byste všemožně snahy naše podpořili a kdo z Vás nějakou užitečnou knihu vlastní, kteráž pro něj snad další ceny nemá, an ji byl již mnohokrát přečetl a tak snad někde zapomenuta leží, byste nám ji laskavě věnovali, čímž bude knihovna naše o jednu knihu bohatší, kterou pak s oblibou čísti budou sta jiných přátel našich, kteří podobnou posud nebyli četli.

Obzvlášť pak, milé mládeži dostane se pramene poučení, zušlechtnění, četbou dobrých knih, kteréž jim ochotně zapůjčovány budou.

Těšice se v hojnou sbírku knih pro knihovnu naši, žádáme snažně o přízeň všech přátel pro účel tak dobrý.

Jména dárců a knih darovaných bude výbor v časopise našem uveřejňovati.

Knihy mohou býti zasilány do Sokolovny, 1341 Av. A, N.Y.C.

Sbírací výbor pro knihovnu T. J. Sokol v New Yorku:

Karel Hrbek, J. O. Základník.

DOPISY.

V Newarku, N. J., dne 30. července 1896. — Jest povinností mou zase zprávu do S. A. napsati. Předně se zmiňuji, že jsme pořídili letní zábavu spojenou s veřejným cvičením dne 4. července. K cvičením prostným bylo nastoupeno do čtyřstupu účastníky Sokoly z New Yorku. Cvičení se velmi špatně dařilo, neb byla trochu těžká, a za druhé byl rychlý povel. Za to ale na nářadí, na hrazdách a bradlech se to vynahrádilo, neb byly výkony krásné, pěkně sestavené a dobře provedené. Obecenstvo odměňovalo Sokoliky bouřlivým potleskem. Škoda, že ku konci cvičení na bradlech začalo přseti tak, že obecenstvo muselo se skrýti do místnosti. Cvičenci dokonali své volné výkony i museli poklusem za obecenstvem, neb právě spustil se řádný lijavec.

Z toho nám vysvitá, že bychom měli pěstovati více cvičení prostná, která jsou nám nutně zapotřebí. Návštěva byla průměrná a vítězství bylo dosti uspokojivé, neb bylo málo zastoupeno spolků sborové; jak jsem se zmínil shora, pouze Sokolové z New Yorku. Pročež vzdávám jim díky za jejich se dostavení a lásku vůči nám.

Také jsme byli pozváni na slavnost ku položení základního kamene do New Yorku na den 11. července. Je mně to smutné psát, jak jsme se krásně dostavili. Předně přišlo pozvání po schůzi a mimořádnou svolati se nezdálo starostovi. Tajemník ve cvičení oznámil pozvání bratrům a při té příležitosti — nu, přihlásilo se

nás několik, kteří chtěli jeti, ale když přišel čas, tak byli pouze tři kteří jeli. Není mně to nic divné, neb i br. starosta, aby dal příklad jiným, tak zůstal pěkně doma a za ním jich následovalo více jeho příkladu. Dnešním dnem každý poznává chybu, jenže už je pozdě a také jich má zde málo stejnokroj, kteří nemohli jeti, ač by byli jeli jistě, jen kdyby měli kroj. Protož bratři dbejte a každý hleďte si ho zaopatřiti. Já myslím, že by ho mohl už každý míti. Za druhé panovala mezi námi podivná situace, totiž jakási roztržka, která měla asi na tom také podíl. Protož bratři, jen svorně a mírně jedejme mezi sebou, bychom se co Sokolové vyšinovali na vyšší stupeň. K tomu je třeba sjednocenosti a dobré vůle, neb je nás malý kroužek. Protož rovně, svorně a bratrsky!

Na zdar!

Franta Holeček.

V Baltimore, dne 1. srpna 1896. — Vytýká se mi, že co jednatel a zároveň dávnolelý dopisovatel, v poslední době do Sokola Am. nepiši, — ano, že jej úplně zanedbávám. Protož abych částečně povinností svým dostál, chápu se pera, bych ať již takové neb makové, veřejnosti z naší jednoty podal. Jsem již 24 roků členem naší jednoty, skoro čtvrt století, přežil jsem mnohé trapné okamžiky, mnohé bouře, po kterých opět slunko míru zasvítilo, a jen se žalem piši o rozháraných poměrech nynější doby v naší jednotě a věru mám o jednotu naši starost, by konečně pod návalem neustálých bouří nepodlehla. Zde malý obrázek: Do jednoty naši navržen 21. února t. r. jistý Frant. Vedral, který byl 20. března vzdor proti přijetí povstávši a dle než hodinu trvající debatě asi 20 hlasy proti 17 přijat. Mimochodem budiž zde podotknuto, že již před přijetím měl tento nový čekánek nemalou pátku s jedním Sokolem v dolejší místnosti, z kteréžto pátky bylo by málem přišlo k třenici v samé sokolské schůzi. Po řizné poznámce tohoto v báru napadeného Sokola, vyskočil právě přijatý Fr. Vedral se židle a pravil „já se Vám děkuji ze spolku, dejte mně moje peníze zpět!“ A s dalším hrubianstvím sešel dolů do báru a tam ještě nám Sokolům nadával. S tím myslelo se, že záležitost tato jest u konce. Na to 30. března při pořádání čtvrtletní zprávy po přečtení této Sokolem účetním Karlem Masopustem, ve kteréž na první rubrice stojí mezi přistouplými členy též Fr. Vedral a mezi odstouplými též tento, podepsal tuto zprávu účetní výbor se starostou i tajemníkem, načež zpráva ta pečeti sborovou stvrzená výk. výb. zaslána byla. Návodem však zmíněný Vedral dostavil se do nejbližší schůze, z které na žádost starosty se musel vzdáliti, načež ani do květnové schůze se nedostavil. Za to však přivedl jej „taky jeden Sokol“ do červnové schůze, které společný cvičitel, J. Mendik byl přítomen. Rozruch v této schůzi nebudu zde ani vypisovati. Nejlepší důkaz, jak většina Sokolů si tohoto Vedrala ve spolku přeje jest v tom, že starosta, nemoha pořádek ve schůzi té v pravé koleje uvést, předal vedení schůze té místostarostovi, a když ani tento dosti silným pořádek udržeti nebyl — schůzi jednoduše rozpustil. K dovršení všeho toho v poslední červencové schůzi vzdor tomu, že podepsal v předcházející čtvrtletní zprávě odstoupení Vedralovo nejen starosta nýbrž celý výbor, (jak přiložená čtvrtletní zpráva dokazuje) chtěl prohlásiti starosta opět Vedrala za člena — ať již jméno jeho z knih sborových jest od 20. března vymazáno!

V červencové schůzi povoleno naší jednotou \$50 na tělocvičnu st.-louiského Sokola a \$25 na tělocvičnu new-yorských bratří. O bratru společném cvičiteli podáváme zprávu velmi lichotivou, činil se až přes příliš — spravedlivě zastával své povinnosti vůči naší jednotě. Škoda, že čas jeho tak na krátko byl mu mezi námi vyměřen!

Z Českého dne v Gattysburgu, který jsme chtěli opět letos podniknouti nebude nic! Udělali si tam záhon, dle kterého se nedovoluje železnicím v neděli výletní vlaky do Gattysburgu dopravovati!

Na zdar!

V. J. Šimek.

P. r. Neznáme stanov S. J. Blesk v Baltimore, jest nám však divno přijímá-li členy prostou většinou hlasů. V uvedeném případě br. dopisovatelem zřejmo, že takový čekatel, pro jehož přijetí za člena jest 20 hlasů příznivých však 17 proti jeho přijetí, sotva bude ve sborů osobou vítanou a žádoucí. Sotva by také

slušný člověk vstoupil do spolku věda, že skoro celá polovina členů tohoto přistoupení jeho si nepřije.

Litujeme, že v jednotě tak staré a zasloužilé jako jest S. J. Blesk v Baltimore v poslední době tolik jest rozbrojů. Měl by sbor ten opravit své stanovy pokud se týče přijímání nových členů. Prostá většina neměla by o přijetí rozhodovati, neboť tak snadno dostane se do sboru někdo, jenž za každou cenu pak činí rozbroje.

V New Yorku, dne 1. srpna 1896. — Bylo to dne 11. července co naše česká osada v nevidaný slavnostní háv se oděla; slovanských barev stuh, pravý hustý les praporů českých i amerických vlál po všech domech kde Čechové bydlí, různá hesla sokolská i národní okna neb domy krášlila, znaky české i monogramy sokolské v různých velikostech vyvěšeny na místech vybraných. Tato všechna krása platila pro ten den jednotě naší, neb v den ten položili jsme základní kámen k domu vlastního, k chrámu sokolskému. Pokusím se v krátkosti o znázornění celé naší slavnosti. Téměř všechny řády, lože, damské spolky, sbory střelecké i zábavné spolky vyslaly své předsedy i předsedkyně na staveniště po třetí hodině odpolední, by přítomní byli svátku sokolskému, by odevzdali hesla svá při kladení základního kamene, by okrášlili slavnost naši. Rázem 3. hod. odpolední započal pochod Sokolů z prozatímní tělocvičny a ubíral se ulicemi Čechy nejvíce obydlenými až dorazil okolo půlčtvrtě k staveništi. V předu v průvodu nacházeli se bujaři bratři Sokolové Morrisani s praporem, za nimi kráčela česká jednota Fugner z Long Island City a k nim připojili se zástupcové z jednoty brooklynské a tuším, že též i z Newarku. Na to jednota naše s dvěma prapory průvod uzavírala. Každá četa o dvaceti mužích jako železná zeď kráčela za hudbou 25 mužů silnou, a těch čet přes dvacet — pohled v New Yorku dosud nevidaný. Jsme namístě. Zástupcové spolků i pozvaní jednotliví příznivci Sokola nás trpělivě očekávali. Program zahájila hudba klubu Lýra krásnou ouverturou. Po té starosta Sokola, br. J. Kadlec nehledanými slovy uvítal přítomné zástupce, Sokoly i ten český náš lid, který v nesmírném počtu se k slavnosti dostavil. Na to pěvecký odbor Sokola s Tělocvičným Sbohem Dívek a Paní společně s hudbou zapěl následující zvlášť pro tuto slavnost Sokolem Jos. Jar. Novým sepsaný chorál:

„U základního kamene.

Již mocné rozléhá se zvonů hlaholení
a s nimi v jedno splývá píseň tklivá,
tu píseň štěstí, píseň lásky, roztoužení,
v němž o vítězství svorná snaha snívá.

Dnes triumf slaví snaha pravá, pospolitá
a svěží vánek roznáší již květy
v kraj svorné píce. Na obzoru českém svítá
a zásvit blaha v širé spěje světy!

Slyš! Chorály jak mocné v melodickém znění
se vzduchem vlíní, slyš ty zvuky zvonů!
Leč, ne, to nejsou zvony, kladiv je to hřmění —
to Sokol základ staví Pantheonu!

Chorál tento v hudbu uvedl osvědčený evičitel zpěvu Sokol J. J. Reindl. Následovala pak anglická řeč právníka českého, pana Tom. Čapka, která byla pravou perlou slavnosti této. Dále mluvili k lidu slavnostní český řečník J. J. Reindl, nejstarší člen a zakladatel Sokola, bratr Al. Wokal a náčelník N. J. S. Sokol August Tesař.

Všechny tyto řeči dýšící pravou láskou k vlasti a národu našemu, povzbuzovaly členy naše k další práci tuhé v oboru sokolském a každý jednotlivý řečník odměněn byl hřímavým Na zdar! Nyní nastal akt slavnostní. Dělníky jeřábem kámen zdvižen a pomocí architekta a stavitele usazen. Starosta uhodil třikrát ozdobným kladivkem na čtverhran kamenný a za jednotu pronesl heslo: „Tělem pružným, duchem mužným, srdcem věrným k vlasti“. Po něm br. Al. Wokal odevzdal heslo: „Vytvalosti Na zdar!“ Na to následovalo přes 60 zástupců, každý s heslem a ba i peněžitým dárkem. Když ukončen tento akt, zahrála hudba Tylovu národní hymnu „Kde domov můj“ a Sokolové ba téměř všecken lid rázem obnaživše hlavy své zpívali společně radostí se slzami v očích s hud-

bou současně. Tím slavnost na staveništi byla ukončena. Hosté hudbou vedení řadami Sokolů do místnosti naší, zasedli k bohatě připraveným stolům, by se občerstvili. Švarné naše sestry Sokolky činily se znamenitě. Necitice únavy hopkovaly mezi stoly, nové a nové zákusky přinášejíce, a každé přání hledice okamžitě splniti. Po občerstvení všech účastníků předneseny řeči i připitky významné a vlastenecké, zajímavou však řeč promluvil Sokol Hoeker, člen Slovenského Sokola. „My Slováci se neznáme“ pravil řečník a každé slovo jeho pádně dopadalo v srdce naše. „Nemůžeme Vám dáti podpory ani hmotné ani duševní, avšak my podáváme Vám srdce prodechnuté láskou bratrskou, Vy jste silnější duševně i hmotně a na Vás je, abyste nám podali ruku pomocnou v boji národním.“ Od bodrého bratra Slováka slyšeli jsme pravdu trpkou a na nás jest, bychom více všímali si života všeslovanského vůbec. Dlouho trvala ještě přátelská zábava a každý účastník s úplným uspokojením pochválil pohostinnost a zjevné bratrství jednoty naší. Jen dvě etěné dámy předsedkyně nám přátelských spolků, z osobní zášti proti Sokolu se po návratu od staveniště z kruhu nám milých hostů vzdálily a tím snad svoji nelibost vůči nám na jevo dáti chtěly. Spolky ony i přes to my etíme a nechce-li někdo jednotlivý k nám, nutiti jej nebudeme. K slavnosti naší došly telegramy a přípisy od Sokola Jed. Čech, Cleveland, O., Sok. Jed. z Bruno, Neb., Plzeňský Sokol z Chicaga, T. J. S. Podlipný z Detroit, Mich., Sokol Chicaga z Chicaga, Sokol Tyrš ze Cedar Rapids, T. J. Sokol Mladočech z Racine, Wis. a T. J. S. z Milligan, Neb. Za přátelské tyto projevy budiž Vám draží bratři odměnou náš nelíčený dík. Při slavnosti této odevzdáno bylo \$815.25, dary to etěných spolků a příznivců jednoty naší, za kteréžto dary vyslovuji všem srdečný dík. A nyní slovíčko k Vám, bratři. Vzdor tomu, že bratr náčelník vydal rozkaz, že po celou dobu slavnosti z řady nikdo nesmí vystupovat, nedbali mnozí toho nařízení a odešli z čet si „schladit žízeň“. Špatný vojín, který stráž opouští a špatný Sokol, který rozkazu náčelníka svého nedbá. Ba stalo se, že bratři před staveništěm v řadách si i konfíti dovolili, ba zahledl jsem, že dva ze tří maršálů při průvodu i u základního kamene si vykuřovali. To není hezké, bratři! Jsem náruživým snad též v některých případech, však dovedu se opanovati vždy, když potřeba toho káže.

Mile překvapil nás br. Tesař, který s celou rodinou vrátil se opět do města našeho. Přál bych si vidět bratra Tesaře, když po svém příjezdu nenadále objevil se ve cvičení svých bývalých žáčků. Dle doslechu shrnula se děvčátka vesměs mžikem kolem něho a pláče radostí líbala a laskala se s ním tak, že slzel Tesař i evičitelové jejich. Takovýto projev lásky dětí jest zajisté nezapomenutelný a podává důkaz, že br. Tesař musel lásku onu mírným a obezřelým jednáním si získati.

V pondělí, dne 27. července odbývána byla schůze měsíční, v které usneseno bylo, by v měsíci srpnu pořadová, jakož i cvičení na nářadí se zastavilo. Budou tedy v srpnu prázdniny. Náš milý br. Mendík však bude dávat hodiny evičební po několik večerů a tu se naskytuje každému pilnému členu příležitost do přednášek choditi. Podotýkám též, že br. Mendík oněch 40 dol. co věnoval naší jednotě na vyslání závodníků rozdělil, poněvadž závody jsou zrušeny a sice \$20 na naši tělocvičnu, druhých pak \$20 na tělocvičnu v St. Louisu. Srdečný dík náš dárci šlechetnému. Do schůze došel nás též blahopřejný dopis od „České Obce Sokolské“, který nás překvapil, neboť tím dokazuje Č. O. S., že pilně hledí i zde na zájmy sokolské, a z každého pravého kroku sokolského se těší.

V neděli se súčastníme výletu Sokola Fugnera a dne 30. t. m. výlet T. S. Dívek a Paní. Kolik že nás zůstane doma? Vždyť výlet jest ve prospěch jeviště našeho pořádan a kdo chce do volné přírody, navštívit výlet Sokolek. Jak jsem se již zmínil z předu dopisu mého o br. Tesařovi co řečníka při slavnosti, podotýkám, že se opět přihlásil co člen jednoty naší, což my s radostí všichni uviděli. Na zdar!
Mich. Kafka.

V Chicagu, dne 2. srpna 1896. — (Z Klatovského Sokola.) — Před jistou dobou jsem takřka zanevřel na některé články neb úvahy v listu tom. Nebylo to snad z nějaké zášti neb z osobních choutek, bylo to ze zásady Sokola! Však chyby ty jsou již v minulosti, proto je nechme odpočívat v pokoji. Za to se ale

těšme nyní z živější činnosti Sokolů — co se dopisování do listu týká, čímž jest (aspoň dle mého náhledu) nahražováno to, co dříve orgán postrádal. Jsem si jist, že každý z uvědomělejších Sokolů se dnes více těší z poučné latky v orgánu, nežli se mohl těšit před nedávnem. Články a úvahy dopisovatelů i redakce jsou v poslední době daleko širších významů, znamenající hluboké bádání v životě společenském.

Zajisté naši slavení předkové a učitelé sokolské myšlenky neobmezovali se pouze na tělocvik? Ono jim bylo jasno, že co jest platno sebe otužilejší, sebe vyvinutější a sebe „hranatější“ tělo člověka, když v něm není zdravého ducha? Ani síla, ani zdraví těla nemohou prospívat, když rozumem řízeny nejsou! A my Sokolové, chceme-li důstojně sobě zasloužit býti potomky našich šlechtických a o právo lidstva se zasazujících předků, a chceme-li býti hodnými hesla „nechť na nás národ patří“, tož musíme daleko více sobě všimati společenských poměrů nežli dosud jsme činili. „Národ na nás patří!“ Ale my nesmíme zapomínat, že se stále chlubíme vyslovováním „ve zdravém těle zdravý duch“; a ten národ chce „zdraví“ našeho ducha znát — ten národ chce, když se chlubíme zdravým tělem, i že též zdravého ducha máme, tedy bychom ve skutečnosti dokázali co v theorii chceme učít neb učit; jen tak můžeme jít národu v před! Jen tak můžeme pak a to směle vyzvat národ, by na nás patřil, a by nás následoval. Rozepisovat se o významu slov těchto, by vyžádalo více místa, nežli snad pro obyčejný dopis jest vhodné, však můžeme si o tom později pojednat.

Sokolské sbory v Chicagu mají nyní dobrou příležitost okázat, že veřejnost jim není věcí lhostejnou.

Bystřejším bude asi známo, že se v Douglas Parku stavi veřejná plovárna a tělocvična. Není tomu dlouho, co bylo našimi časopisy poukazováno, že postrádáme veřejné koupelny ba i tělocvičny, a toho si všimly sbory turnerů, kteří různě (po sokolsku) se chopily činu a žádosti více tisíců podpisů opatřenou příměly parkovní radu k tomu, že uznala žádost obecnstva. A dnes jest již vidět výsledek čilého ducha turnerů. V brzkou má být obecnosti užitečný podnik ten odevzdán k svobodnému užívání. Turnéři, kteří když myšlenku v skutek uvedli, též slavnostně za spolupůsobení ostatních zdejších tělocvičných sborů chtějí krásný podnik ten obecnstvu k užitečnému používání odevzdat. Za tím účelem byly již veškeré sokolské sbory požádány za spolupůsobení. Schůze zástupců pro slavnost tu již byla odbyvána a z českých sborů byly zastoupeny pouze tři sbory, a to jsou Sokol Slov. Lípa, Sokol Slávský a Klatovský Sokol.

Co to má znamenat, že ostatní české sokolské sbory jsou k tak dobrému a pro obecnost užitečnému podniku lhostejny? Či se stydí za to, že mají společně s turnéry vystoupit? A neb nám má snad více záležet na pikniku a tanech, nežli na prospěchu veřejnosti? Zdali ano, to bychom si dávali vysvědčení ducha nemocného a nikoliv ducha zdravého.

Jsem jist, chceme-li býti hodni sokolského jména, že jsme povinni různě (po sokolsku) sobě veřejných záležitostí více všimati a tak společně třeba i s Němci Amerikánům ukázati, že ten nenáviděný přistěhovalecký živel jest si vědom svých povinností a že jest též hoden obecného dobra (jemu beztoho po skrovnou skytaného), a že jest hoden, by na něho americký národ patřil, jako na národ uvědomělý a o svá práva se hlásící.

Na zdar!

Mašek.

P. r. Bratr Mašek diví se liknavosti sborů ve zmíněné jim záležitosti. My se již nestaráme ani o věci nám bližší! Kde se jedná o to, aby zástupci sborů našich se sešli, tu možno s jistotou očekávat, že se tak nestane nikdy. Zástupci dvou neb tří sborů musí obyčejně pak jednati za všechny. Že bychom snad s Němci nechťeli společně vystoupiti u podobné příležitosti jako zmíněná, není pravdou. U nás není žádné národnostní zášti ani nenávisti. Nám jest dobrý Němec tak milým jako dobrý Čech. Člověk jako člověk! Jen nevědomce a sobec dělá rozdíly v lidech dle pleti a dle toho jakým jazykem mluví. Ovšem, že najdou se i lidé jinak bystří a dobří, kteří jsou plni předsudků vůči tomu neb onomu národu. U takových však předsudky ty byly uměle vyvolány a živěny těmi, kterým na tom záleží aby lidstvo žilo ve stálých třenících a rvačkách, aby se nepoznalo — a nesmetlo ty, kteří uměle v

nevraživosti je udržují, kořistice z toho sami pro sebe. Dobrému Sokolu jistě jest každý uvědomělý, řádný Němec — a takovým každý turner má býti — tak milým jako uvědomělý řádný Čech.

V St. Louisu, dne 2. srpna 1896. — Již více jak dva měsíce uplynuly od pohromy naší tělocvičny a jsme skoro jak dříve v tom samém, jen s tím rozdílem, že jsme dosud mohli evičit v dolejší místnosti a nebo ve dvoře a teď nemožno ani evičení odbývat. Po celé dva měsíce přšlo skrze střechu do evičírny a nyní bude pršet přímo na podlahu. Před týdnem zadána oprava síně firmě Dillman a Ross za cenu \$4890 a již dosud kryjící střecha se pomalu ztrácí a než bude nová položena uplyne nejméně tři týdny, tak že veškeré nářadí, jmění to našeho sboru, vydáno bude na milost sv. Petra tam nahoře a kdy se mu zlíbí může nechat pršet, což se stává velmi často. Případné je, že při otevření naší tělocvičny přšlo jako z konve a jeden přítel Sokola pravil, že to je úroda když prší: nyní bude pršet přímo dovnitř, co to bude?

Sbor náš je nyní docela nečinným vůbec a také pomoci jiné není. Jak jsem pravil, tělocvik odložen až do upravení tělocvičny, zpěv není kde pěstovat a schůze odbývat možno jen když je pěkně, jinak by přšlo přímo na nás. Náš jednatel, Sokol Kar. Triska s rodinou je nejvíce vydán na obtíž, neb ten dosud střeží místnost vzdor tomu, že musí vždy před deštěm se ukrývat, neboť i do hostinské místnosti teče. Jen to si chvály tam, že je dosti pěkný průvan v nynějších parných dnech. Jen strpení, nic netrvá věčně! Dle smlouvy má být tělocvična hotova do 5. října t. r.

Kéž by tento měsíc byl nám příznivý tak, by to nevadilo v stavbě tělocvičny. Dřívější střecha byla polohy šikmé; nynější bude konstrukce ocelové a obloukovité, povrch uvnitř bude rovný, kolem musí se nynější zdi zvýšit o tři stopy, takže uvnitř strop se po stranách o to zvýší a uprostřed bude výšky 26 stop. Nářadí bude tak upravené jak se na vzorné tělocvičně vyžaduje.

Nyní jest jen otázka, kde sehnat potřebný kapitál; za ony \$4890 budou upraveny jen hořejší místnosti; v dolejších musí býti vesměs nové stropy a částečně i podlaha. Též je škoda na nábytku. Dále úprava jeviště musí být nová, neb dřívější odnesl cyklon. Dále veškerý nábytek jako židle, stoly a jiné musí se znova poříditi. Mohu směle počítat, že stěží 6 tisíc dol. stačí. Odkud možno čítati na pomoc a žit! Je to velká zkušenost sboru našeho. Zaniknout! — Ne, jen to ne, k radosti jiným a ku škodě naší. Sokolové, začneme znova svorně a všichni dohromady to sneseme, spíše než bychom zůstali nešlechtnými vůči naší věci sokolské, vůči našemu poslání k českému národu zde. V neštěstí poznáme své přátele, poznáme sama sebe, budme shovívaví jeden k druhému a přijde opětná doba, že řeknem — vytrvali jsme.

V neděli, dne 16. t. m. pořádá sbor výlet do jižní části města, Horns' Grove, nově to upravené zahrady; tam se všichni sejdeme do jednoho upřímného Sokola s přáteli svými; je to pro účel šlechtit, pro účel naší tělocvičny, našeho druhého domova.

Na zdar!

Vác. K. Triska.

V Newarku, dne 2. srpna 1896. — (Co je bicykl?) — V předešlém čísle nalezli jsme článek plný chvály o bicyklu. Dobrá to reklama pro něčí „business“. Pisatel článku toho si ale nevzpomněl, že tím částečně ublíží našemu evičení; neboť hned po objevení článku toho naši slavní jezdci v Newarku se toho chytli a mysleli, když jezdí na bicyclu, že už nemusí evičiti v tělocvičně. Ptal-li se jich někdo proč nejdou evičiti, odpověď byla, že prý evičí na bicyklu. Něco takového bych nikdy nedoporučil, zvláště pro dělníky. Co peněz stojí a jak vysoko přijde častými správami, to pisatel neuvažuje. Mnohému nerozváženému dělníku, kterému peníze nezbyývají, se bicykl hnedle zalíbí zvláště po takovémto vychválení. Koupi si bicykl na splátku, as na \$75 a ve 14 dnech je již rozlámáný, a pak to jde jedna správa za druhou; tu ovšem musí šetřit a nemůže si dopřát o sklenici piva více, neboť nestačí vydělávat na nic jiného než na bicykl. Mnohdy se mu stane na cestě nehoda, takže musí kolo naložit na záda a klusat pěšky domů. Tu se stává, že v brzkou ho omrzí, a je rád když se ho s velkým prodělkem zbaví. A takových starých kol leží v New Yorku na tisíce ve skladě za levnou cenu na prodej. Bicykl je jen pro toho, kdo neví jak s penězi jinak naložit aneb kdo si ho umí sám spraviti neb zhotoviti. Vstávejte

časné ráno, v 5 hodin a jděte na procházku; to Vám bude ještě zdravější než bicykl.

Také se musím zmínit, že jakási nesvornost a zášť stále mezi námi panuje. Někteří bratři snad schválně vyhledávají příčinu k rozvádění a druzí jsou zas pro všechno hned moc uraženi. Stane-li se něco mezi jednotlivci, tu místo vyrovnání smírnou cestou vystoupí raději od jednoty a pak si myslí: „teď jsem jim dal“. Jako právě bratr Ch. v Newarku, pro nějakou urážku, by se řádně vymstil, přestupuje k německému „Turnvereinu“. Z toho je vidět, že br. Ch. neměl ani ponětí co je Sokol, nýbrž u jednoty byl pouze pro svoji zábavu a ne v prospěch Sokolstva. Žádnému věrnému Čechu nemůže být lhostejno, spolek německý jako český. A takový Čech, který zlomyslně opouští národ svůj, a jde se klanět našim velkým nepřítelům, ten není více vlastencem, nýbrž zrádcem.

J a n M o j ž í š .

P. r. Doporučujeme br. J. Mojžíši, aby si zmíněný jim článek o bicyklu v červencovém Sok. Am. ještě jednou, ale pozorně přečetl a aby tak učinili též oni bratři, kteří namísto cvičení jezdí na bicyklu, vymlouvajíce se, že jim k tomu Sok. Am. poražil.

V Brooklynu, N. Y., dne 2. srpna 1896. — Nynější dobu, vezme-li jeden Sokola Am. do ruky, spatří v něm samou netečnost u jednot. Naše jednot. ovšem si dobře nestojí, co se týče cvičících Sokolů, kterých jest málo, přece však doposavad se cvičilo. Nyní pro nesnesitelné vedro cvičení odloženo do září. Cvičení navštěvovali Sokolové: Fr. Kačerovský, Ed. Biža, L. Biža, Ant. Švare, Stan. Foester. Na zdejší poměry jest to dosti hezké, neb jsme zde rozstrkáni každý jinde, proč se musíme teprve shledávat. V minulé čtvrtletní schůzi zvoleni na 6 měsíců úředníci: Fr. Kačerovský st., Ant. Švare nám., J. Toman taj., L. Biža úč., Fr. Hroch pokl. a náčelník, Stan. Foester hosp. správce, J. V. Linke důvěrník. Účetní výbor: Fr. Kočí, Jos. Vaněk, Jos. Sedláček; výbor stavební: Wm. Palma, Ed. Biža, J. Toman.

Položení základního kamene T. J. Sokol v New Yorku, dne 11. července jsme se účastnili dosti silně, avšak stejnokroj z nás mají pouze 3 Sokolové, ostatní nemohli do průvodu.

Sbor náš též odebral dluhopisy za \$20 na Sokolovnu v N. Y., příště hodláme vzít ještě několik.

V neděli, dne 16. t. m. odbýváme soukromý výlet do Voel-ova Háje, Winfield, L. I. Buďte to bratrská zábava, pro každého vstup bude volný.

Ukončuji tento dopis, anto jdeme sborově na piknik pořádaný T. J. S. Fugner v L. I. C. — Na zdar!

J . T o m a n , d o p .

V Cedar Rapids, Ia., dne 4. srpna 1896. — S nedočkavostí jsem čekal jak dopadne hlasování ohledně závodů v St. Louis.

Jakmile přišel „Sokol“ mé první pohledy patřily schůzi v. v. i byl jsem překvapen, že přece jednou se něco odhlasovalo „t a k č e r s t v ě“. Vždyť to ještě u nás nebylo, by během jednoho měsíce jsme se dozvěděli výsledek. A výsledek byl překvapující. Jen bratři omažší hlasovali vůbec proti. Z jaké pohnutky? Já nemyslím a se mnou ta dlouhá řada bratří, že bychom byli vyzískali mnohem více „těmi závody“, jako vyzískáme tím, když peníze, které by stály závody, pošleme tam, kde jest jich třeba. Rád bych viděl bratry z Omahy na těch závodech, s jakým pocitem by hleděli na trosky st.-louisské tělocvičny a s jakým pocitem by cvičili! Či jest Vám, bratři, milejší těch pár „vydřených cen“ než abyste poskytli pomocné ruky tam, kde jest jí třeba? Mně to tak připadá, jako v mnohých spolcích se stává, že obvykle někdo z členů musí být proti všemu, jinak by to nebylo dobré.

Hlasování jednoho proti přece nic nezpomůže, a my, již jsme hlasovali pro, můžeme se blažit tou myšlenkou, že jsme vykonali to, co jsme vykonati měli.

Musím se též zmínit o našem výletu, jež pořádala naše jednot., pardon, náš zábavní výbor, poněvadž tam nebyla naše celá jednot., nýbrž zase jen těch pár, co vždy chodí a pak ještě pár, kteří chtěli za to nízké vstupné užít dvojnásob.

Musím částečně vypsat, s jakými obtížemi musí zábavní výbor zápolit. Jak se ví, zde v Iowě se nesmí vůbec pivo v neděli prodávat a vůbec ne venku. Při výletu však pivo musí nevyhnutelně

býti. Tak se poř. výbor usnesl čítat vstupné (a zahrnouti v to pivo) na \$1, za který každý dostal stužku, která se připevnila a pak měl volno pít. Přál bych vám viděti, jak leckterý toho využítkoval! Když nemohl, vlastně když chtěl dát napítí někomu, který neplatil, tak jednoduše sebral sklenice a šel do lesa a tam pili za jeden dollar třeba čtyři.

Bylo na to poukázáno, by si výbor dal pozor, a pak se vynášlo, že právě to dělal Sokol. Bratři, když již není člen Sokola nápomocen výboru, kdo má být? Má hledět každý, by vše šlo v nejlepší pořádku. Těch málo členů, co se pokouší, by ve všem všude vyhověli, nemohou býti všude zastoupeni.

V neděli, 9. srpna, pořádá naše jednot. výlet spojený se cvičením do Key Stone. Cvičiti budou členové naší jednoty s tamnějším německým sborem. Doufám, že nás dosti poletí v neděli; a nepřejeme si, bychom byli sklamáni.

Letošní rok bude pořádati naše jednot. věcnou výstavu (bazar). Pořádací výbor se snaží seč jeho síly stačí, by byl bazar co nejlepší. Kolik asi bratrů bude přítomno? Poslední schůzi bylo zase několik bratří vyloučeno pro neplacení. Pane bože houšť! Taký člen, který neplatí, co s ním, jednot. mu posouvuje (vlastně br. účetní) a na konec ho musí přece vyloučit.

O činnosti naší v tělocvičně zmíním se až podruhé.

Na zdar! J a n J . H r b e k .

V ý k a z p ř í s p ě v k ů na opravu tělocvičny T. J. Sok. v St. Louisu, Mo.

Zasláno do 31. července 1896.

Těl. Jed. Sokol v Milwaukee, Wis.	\$ 30.00
„ „ „ „ „ Milligan, Neb.	5.00
Týž sbor na sběrací listinu	12.25
Těl. Jed. Sokol v Abie, Neb.	3.75
„ „ „ „ „ New Yorku	200.00
Týž sbor na listinu	10.05
Těl. Jed. Sokol South Omaha	5.00
Týž sbor na listinu	18.50
První Slov. Spolek v Denver, Col.	2.50
Těl. Jed. Sok. Fugner v L. I. C.	25.00
Sokol Slovanská Lípa na sběrací listinu	29.75
Těl. Jed. Sokol Tyrš v Chicagu	10.00
Týž sbor na listinu	14.50
Řád Mikuláš z Husi, č. 191 Č. S. P. S. v Denver, Col.	1.00
Těl. Jed. Sokol Čechie, v Chicagu	5.00
Týž sbor na listinu	8.80
Těl. Jed. Sokol Blesk v Baltimore, Md.	50.00
Těl. Jed. Sokol, Omaha, Neb.	10.00
T. J. S. v New Yorku zasílá od sp. cvič. Sok. J. Mendíka	20.00
na listinu pí. M. Šimanové	
Pan Boh. Černý	1.00
Člen klubu 69	2.00
Těl. Jed. Sok. Mladočech, Racine, Wis.	8.00
Týž sbor na listinu	2.00
Sběrací list č. 44 Sok. T. Ulricha vykazuje	
Pan Jar. Justice z New Yorku	\$3.00
Sokol J. Ježek	5.50
V. Čížek	1.00
J. Trikal	.25
V. Strnad	1.00
V. Shott	.50
V. Kubik	.50
Pan J. Brychta	1.00
Sběr. list č. 42 Sok. Fr. Široký vykazuje	
Pan Hynek Široký	\$5.00
Paní Anežka Široká	5.00
Pan Fr. Vondráček	1.00
Sokol Fr. Široký	5.00
Sběr. list č. 56 Sok. A. Pešouta vykazuje: Sok. J. Šimek	4.00
Sběr. list č. 48 Sok. J. Dvořáka vyk.: Sok. Ed. Svoboda	5.00

Úhrnem - - - - - \$478.75
Dříve dosvědčeno - - - - - 187.99

Úhrnem - - - - - \$669.74

Prosíme o další příspěvky, za Těl. Jed. Sokol
J. Kučera, před. výb. Vác. K. Tříska, úč.
1911 Geyer Ave.

Příjem a vydání N. J. S. za červenec 1896.

Příjem.

Cervenec 1. Těl. Jed. Sokol Mladých v Racine podporu do	
St. Louisu	\$10.00
Sok. Jed. Horník v Coal City za II. '96.....	4.20
3. Těl. Jed. Sokol v Plattsmouth za II. '96.....	9.40
Sok. Jed. Blesk v Baltimore dopl. na I. '96.....	.50
za II. '96.....	26.30
6. Úroky z dluhopisu (4 proc. ze \$500) za II. '96.....	5.00
Jed. Tyrš C. R. S. v Cedar Rapids za I. '96.....	27.00
T. J. S. Fugner v L. I. City.....	18.10
Titíž podporu do St. Louisu	25.00
T. J. Sokol v New Yorku na II. '96.....	90.00
9. Těl. Jed. Sokol v So. Omaze na II. '96.....	7.10
10. ve Schuyler na II. '96.....	6.40
18. Plzeňský Sokol v Chicagu na II. '96.....	62.10
20. Čes. Am. Sokol v Manitowoc na II. '96.....	5.00
23. Z Westonu zápisné (jméno sboru neznámo).....	10.00
24. Sokol Chicago v Chicagu za II. '96.....	15.60
27. Těl. Jed. Sokol v Omaze dopl. na I. '96.....	.40
za II. '96.....	13.40
přepł. na III. '96.....	.10
31. T. J. S. Mladých v Racine za II. '96.....	10.40
Celkem.....	\$346.00
Hotovost z předešlého účtu ..	553.90

Úhrnem\$899.90

Vydání.

Cervenec 6. Spol. cvič. jízdné z Baltimore do Westfield.....	\$ 9.15
15. Dru. K. Štulíkovi v Chicagu za pořádání S. Am.	
v červenci.....	20.00
T. J. S. v St. Louisu od sborů v Racine a L. I. C.	35.00
20. Jednateli výlohy poštovní a pod. od 20. května do	
20. července.....	4.69
21. F. Lierovi za 3400 výt. Sok. Am. pro červenec	
s výpravou a známkami.....	98.75

Úhrnem\$167.59

Příjem\$899.90

Vydání 167.59

Hotovost na příští účet\$732.31

Příjem a vydání N. J. S. za druhé čtvrtl. účetního roku 1896.

Příjem:

Přijato od sborů na příspěvkách:

Baltimore	\$26.80
Bruno.....	6.40
Cedar Rapids	27.00
Coal City	4.20
Crete.....	8.00
Detroit, Budivoj.....	7.00
Podlipný.....	35.40
Plzeňský Sokol, Chicago.....	62.10
Sokol Chicago, Chicago.....	33.80
Tyrš, Chicago.....	19.50
Linwood	2.20
Long Island City.....	18.10
Manitowoc	5.00
Milligan	4.60
Milwaukee.....	30.50
Newark.....	6.50
New York	90.00
Omaha	13.90
Plattsmouth	9.40
Racine	19.60
Schuyler	6.40
So. Omaha.....	7.10

\$443.50

Převádí se.....	\$443.50
St. Louis.....	21.80
St. Paul	7.80
Weston	10.00

\$483.10

Podpory pro T. J. S. v St. Louisu.....	35.00
Úroky z bondu	5.00
Za Tyršovy Úvahy a řeči.....	2.50
Ohlášky v S. A., předp. a jednotlivá čís.	74.05

Celkem.....\$599.65

Hotovost z posl. čtvrtletí .. 903.73

Úhrnem\$1503.38

Vydání.

Vrácené zápisné Sokolu Tyrš v St. Louisu.....	\$ 10.00
Odvěšené podpory T. J. S. v St. Louisu	35.00
Vydáno Na Sokol Americký	399.45
Vydáno na přípravy k závodům v St. Louisu.....	19.19
Společný cvičitel.....	262.82
Jednateli a pokladníkovi	27.50
Poštovné, expr. a tel. poplatky a pod.....	5.24
Na výcvik a vzdělání ve sborech.....	5.87
Různá vydání.....	6.00

Úhrnem\$771.07

Příjem.....\$1503.38

Vydání 771.07

Hotovost\$732.31 a sice v bondu.....\$565.00
na banku.....167.31

\$732.31

Vykázáno v Sokole Americkém:

za květen: příjmu \$ 87.20	vydání \$208.17
za červen	166.45
za červenec	346.00
	167.59

Úhrnem\$599.65

\$771.07

Schodek 171.42

Hotovost z předešlého čtvrtletí.....\$903.73

Schodek v tomto čtvrtletí.....171.42

Zbývá na III. čtvrtletí\$732.31

Jos. Říha, jed.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, dne 20. července 1896. — Schůzi zahájil starosta, br. Al. Wokal. — Nepřítomen br. Chrástil. — Zápisky po přečtení přijaty. — T. J. Sokol „Fugner“ z L. I. City souhlasí s návrhem jednoty newyorské ve příčině závodů a podpory jednotě st.-louiské a dává odpověď ohledně vysvědčení pro br. Mendíka. — Dopis spol. cvičitele, br. Mendíka, vzat k vědomí. — K dopisu jednoty „Cleveland“ odpoví jednatel dle daných instrukcí. — Účet jednatele na \$4.69 za poštovné přikázán k výplatě. — Z vyšetření jednatele vychází na jevo, že vydání Nár. Jed. Sokolské na závody obnášelo kolem \$500 a tudíž usneseno, aby jednotě st.-louiské \$500 podpory z pokladny N. J. S. vyplaceno bylo. Jednatel pak podá zmíněné jednotě vysvětlení další dle snesení v této schůzi učiněného. — „Čechie“ dosud neodpověděla na seznam nové hlášení se jednoty. — Jednáno o dopisu br. Štulíka o župě Chicagské a usneseno dopsati všem jednotám chicagským, by zvolily do ústředního výboru jen členy, kteří by schopni a ochotní byli v záležitostech župy pracovat. — Na to schůze skončena.

F. Lier, zapisovatel.

New York, dne 3. srpna 1896. — Náměstek starosty, br. Jos. Kadlec, zahájil schůzi. — Nepřítomen starosta, br. Al. Wokal. — Br. Chrástil omlouvá se, že pro churavost nebylo mu lze do schůze

minulé se dostavit; omluva přijata. — Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat. — Zpráva spol. cvičitele, br. Mendika, odkázána tisku. — Jednota „Čechie“ z Chicaga odpovídá příznivě na přihlášku sboru „Vlast“ tamtéž; jelikož žádných námitek nedošlo, prohlašuje se T. J. S. „Vlast“ v Chicagu za přijatou do Nár. Jed. Sokolské. — Ku prohlédnutí stanov téže jednoty jmenování bratři Wocel, Jahoda a Brodil. — Sbor sokolský z Weston, Neb., hlásí se k Nár. Jednotě Sokolské a sděluje, že do téže přál by si být uveden 15. srpna. Jednatel sděluje, že dotyčný sbor požádal již o doplnění nedostatečné žádosti o přijetí, dosud však odpovědi neobdržel. Tentýž splnomocněn požádati správu župy Západní o uvedení dotyčné jednoty, jakmile doplnění žádosti dojde. — Jednota st. Louiská s díky stvrzuje příjem \$35.00 (\$10.00 od jednoty „Mladočech“ z Racina a \$25.00 od jednoty „Fuegner“ z L. I. City.) — Účet sp. cvičitele, br. Mendika, na \$2 85 za cestu z Westfield do New Yorku přikázán k výplatě. — Jednatel sděluje, že starosta jednoty baltimorské čtvrtletní zprávu podepsal, čímž vše vyřízena. — Zpráva stížního výboru přijata a jednota morrisanská má být požádána o vydání odstupní listiny odstouplému členovi Vinc. Křenkovi a o opravu udání v min. čísle, kde Vinc. Křenek byl oznámen jako vyloučený. — Přítomný spol. cvičitel předkládá rukopis Tělocvičného slovníku česko-anglického, jež sestavil. Rozpředena čilá a dlouhá debata, jakým způsobem měl by se slovník vydati a konečně usneseno otiskovati jej v „Sokole Am.“ — Br. Mendík odevzdává též několik knih družstev. K cotazu náměstkovi, co za sestavení slovníku a knih družstev žádá, odpovídá že ničeho. Náměstek bratru Mendíkovi za jeho ochotu a práci děkuje. — Jednatel předčítá vysvědčení, jež přijato a br. Mendíkovi odevzdáno. — Jednání o době odbývání schůzi odloženo do příští schůze. — Rytina potřebná ku cvičení s nářadím má se dát zhotovit. — Na to schůze skončena. F. Lier, zapisovatel.

P o z n á m k a . Poněvadž čtvrtletní výkaz hořejší nepodává dostatečný obraz o finančním stavu N. J. S., uložil v. v. podepsanému vzhledem na to, že Těl. Jed. Sokol v St. Louisu vyplatí se \$500, aby vypracoval podrobnější výkaz, by ve všech jednotách našich zavládlo pravé přesvědčení o nutnosti co nejrychlejšího

odvádění příspěvků. Hotovost N. J. S. dle stanov pod \$300 klesnouti nesmí! Dnes, dne 8. srpna máme celkem \$712.39, v čemž zahrnuta kupní cena \$500 bondu a sice \$565. Jest tedy po ruce hotových \$147.39. Kromě toho dluhují na základě dosud zaslanych zpráv do konce června t. r.: Čech \$56.50, Nová Vlast \$21.50, Cleveland \$15.80, Slov. Lípa \$17, Klatovský Sokol \$65.20, Čechie \$19.40 a Tábor \$20.60. Podlipný \$23.60 a zprávu i popl. za II. '96; St. Louis \$69.30 a zprávu s popl. za II. '96. Konečně následující sbory zaslati mají zprávy a poplatky: za I. a II. Brooklyn, Oxford Junction a Wilber; zprávy za II. a poplatky: Crete, Humboldt, Tyrš Chicago, Linwood, Milwaukee a Newark. Vzhledem na to, že pravidelné vydaje N. J. S. budou nyní průměrně asi o \$100 měsíčně menší, byl by v. v. brzy s to vyrovnati povinnost do St. Louisu, když sbory všechny přičiní se o nejrychlejší vyrovnání dluhů za příspěvky.

Jos. Řiha, jed.

Členové noví a vyloučení.

Do T. J. Sokol v Brooklynu, N. Y. za minulé pětiletí přijati následující noví členové: Karel Kahš, Vojtěch Kališ, Jos. Lorenc, Ant. Švare, Stanislav Foester, Fr. Slavíček s přestupní listinou a Jos. Sedláček. Vyloučení pro neplacení: Václav Biža a Fr. Drnochoď. — Na zdar! J. Toman, taj.

Z T. J. S. Mladočech, Racine, Wis. Vyloučení pro neplacení Frant. Zeman, 1443 Douglas Ave., Adolf Kyselý, 1667 Douglas Ave. Jiří Mach, taj.

Z T. J. S. v Newarku, N. J. odstoupili Rud. Foester a Jan Hvězda. Franta Holeček, taj.

Úředníci T. J. S. Čech, Cleveland, O. Starosta A. C. Petraš, 1191 Broadway, náměstek Vác. Štibr, tajemník F. Vondráček, jednatel a účetní Frant. J. Sluka, 112 Anderson St., pokladník J. V. Čapek, náčelník Josef Štibr, 68 McBride St. — Na zdar! F. J. Sluka, jed.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:
Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 320 E. 71st St.; Jos. Řiha jed., 1204—2nd Av. Fr. Lier tajemník, 410 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Jos. Brodil, Jan Pavlik, Ant. Jahoda, Fr. Chrastil. Náč. A. Tesař, 1376 First Ave., New York, podnác. J. Pavlík.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: starosta J. Beníšek, jed. A. Voříšek, 338 E. 71st St. pokladníci V. Hampl, Ferd. Martyny, A. Heida, náč. Fr. Zborník 501 E. 72nd St., místonáč. F. Martyny N. Y., F. Vančura L. I. City. SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. V. J. Šimek, 932 N. Broadway T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. J. Toman, 625 Bushwick Av. T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Ant. Majer, 236 Crescent St. S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; F. Chrastil, 3551—3rd Ave. T. J. SOK. Newark, Franta Holeček, 280—15. Av. T. J. SOKOL, New York; taj. Jos. Základník, 360 E. 72nd St. T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. Jos. Cervený, 79 Meadow St.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výb.: před. A. Kment, 1245 So. 15th St., taj. V. Šebek, 1407 So. 4th St., pokl. John Mathouser, další čl. výboru Rud. Havelka a Vác. Raba, Omaha. náčelník J. Pecival, 1516 Williams St., podnáčelníci Franta Filip, Boh. Ninger. T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Frank Zelený. TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; A. M. Zahorík, 2nd Ave. T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. Vác. Daniel T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Karel Dočekal. T. J. SOKOL Omaha; taj. Jos. F. Kunc, Rear 1416 William Omaha T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. PLATTSMOUTH, Neb., J. C. Pták, tajemník. T. J. S. MILLIGAN, Neb., Frant. Hrdý, jed. T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otradovský, P. O. B. 247. T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. Frant. Hájek 20 O St.

T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. A. Hájek, 2349 S. 11th St. T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan H. Brt T. J. S. JIRÍ PODĚBRAD, Clarkson, Neb., taj. Jan D. Wolf T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., F. Kotouč, jr.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústřední výb.: Před. J. Zahorík, taj. a jed. H. Vrba 621 Chestnut St.; pokl. Vác. Straka; další členové výboru Fr. Kaplan a V. Simandl, Jos. Štibr, náčelník, cor. Broadway & Smith Ave., Cleveland, O.; podnáčelníci J. Zahorík a A. Jedlička. SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. Fr. Sluka, 112 Anderson St. T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., V. Celerin, 85 Milford St. T. J. SOKOL Cleveland, taj. Fr. Skala, 158 Croton St. T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich. J. C. Tobias r. 48—49 Home Bank Bldg T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; taj. E. Novák, 53 Williams Av. ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St. TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; K. Jiran, 530—12th St. T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jiří Mach, care of „Slavie“. Č. A. JED. SOK., St. Paul, Minn., A. Jurka, 16 Douglas St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Ústř. výb.: R. Hurt, 593 Blue Island Avenue, T. Vonáček, taj., cof R. Hurt, 593 Blue Island Ave., F. Holub. — Náč. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., místonáč.: F. Hešík, R. Hurt. KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. P. Straka, 967 Van Horn St. PLZENSKÝ SOKOL Chic.; taj. S. Süßland 629 W. 21st St. SOKOL CHICAGO, Chic. L. Koehler, 963 Washtenau Ave. SOKOL SLOVANSKA LÍPA Chicago, Jind. Hájek, 133 W. Taylor St. TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Jan Rauš, 35 Emma St. T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 515 W. 21st St. T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., jed. Jos. F. Šlauf, 1531 So. 41st Ave SOKOLSKÁ JED. HORNÍK, Coal City, Ill., taj. Fr. Kříž, B. 152

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-americ. Nakladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské. VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Řiha, jednatel výk. výb. N. J. S., 1204—2nd Av., New York.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.

JAN ČEPEK
pozemkový, na oheň a

→* život *←
pojišťující jednatel.

ÚRADVNÝ :
315 E. 73. ul., N. Y. a 367 Woolsey Av. L. I. C.

Za \$75. koupíte nyní
Nejlepší Prapor
a nádherné Odnaky za 75%
J. W. ZERZAN
1322 Farnham St. OMAHA, NEB.

Nezapomínejme na četbu!

U jednatele v. v. N. J. Sok. dostati lze tyto knihy:

TYRŠ: Základové těloviku	\$1.00
KOŽÍŠEK: Cvič. veš. na koni na šíř	.10
HRON: O cvič. soustavě	.20
MENDÍK: Pověy ku podrobnému procvičení pořadových cvičení	.05
KLENKA: Cvičení s kuželi	.20
" Těl. hry II. (S nářadím)	.25
Tyršovy Úvahy a řeči I. 1.	.25
Tyršovy Úvahy a řeči I. 2.	.25
III. Slet všesokolský v Praze (S ill.)	.30
Fuegner. Životopis	.10
Tyrš. Životopis	.10
Vaniček. Sok. epistoly I-IV.	.10
" Sokol, jeho směr a cíl	.02
J. A. Komenský a jeho snahy těloc.	.02
" Sokol Americký" z roků 1879, 1882, 1886, 1887, 1889, 1891, 1892, 1893, (jeden ročník)	.50

P o z n. Tyršovy Úvahy jsou po většině na skladě u sborů.

Všem členům jednot sokolských
oznamuji, že v brzkou vydám vlastenecké epistoly s názvem:

Cena 1 výtisku bude 20—30 kr.

Žádám bratry jednatele neb ony bratry, kteří v jednotách rozšiřování literatury na starosti mají, aby spisu mému laskavou pozorností věnovali a pokud možno přihlášky své v brzkou zaslali jednatele výk. výboru N. J. S. Podle počtu přihlášených výtisků stanovím cenu krámskou tak, aby knížka byla všem členům přístupná. — Na zdar!

Na Královských Vinohradech, na štědrý den r. 1895.

František Horálek, nakladatel.

Chicagský oznamovatel.

F. H. Hrdlička,
hostinský

v síni T. J. Sokol ČECHIE
32-34 EMMA ULICE,

blíže Milwaukee Ave., Chicago, Ill.
Příhodná místnost k obýváním schůzí, plesů a zábav
všeho druhu.

Sokol Jindřich Schulz
vlastní velký obchod

nábytkem a kamny,
580-582 Blue Island Ave.

Na skladě má kuchyňské nádobí, lampy,
karpety a j. Prodává též na splátky.

Karel Fívek

jest zručným a dovedným ve vy-
konávání prací spadajících do
klempířského oboru.

Úřadovna: 81 Clark ul. p. č. 20
Obydlí 674 May ulice.

Fr. Pavlíček,

okresní a městský zeměměřič.
Výměry a nákresy lotů vykonává rychle.

František Randák,
ARCHITEKT.

Úřadovna: 95 Washington ul.,
Pokoj č. 63-64, Chicago.

Týž zhotoví na přání i plány pro venkov. Stavbám
tělocvičen a veřejných budov věnuje se zvláště
pozornost.

Jest veřejným tajemstvím, že
VAC. DONAT,
576 západní 19. ul.

vyrábí chutné a zdravé šumivé nápoje, kte-
réž jsou zvláště Sokoly oblíbeny.

K. J. Hlinka, Jos. Kašpar.
Hlinka a Kašpar,
679-687 Laflin ul.

vykonávají veškeré kamenné
práce na stavby.

W. Koláček & Co.

574-578 BLUE ISLAND AVE.,
686-690 LOOMIS ULICE.

Nejoblíbenější a největší
obchod střižní.

F. KORBEL & BROS.,
pěstitelé vína v Sonoma Co., Cal.
Odvětví: 684-686 W. 12th Street,
Chicago, Ill.

Chicagský oznamovatel.

... SOKOL ...

J. F. MALÝ,

FOTOGRAF

570 záp. 18. ulice.

Zhotovuje nejlepší fotografie za mírné ceny; zvláštní pozornost věnuje sokolským skupinám.

Červená, modrá — ne, ale
CYRIL FIALA,
obslouží Vás

v Plzeňském Sokole
nejlepším domácím a importovaným pravým plzeňským.
Chutným lunčem a vším, čeho jest k blahu tělesnému zapotřebí.
Navštivte jej!

~ SOKOL ~

FR. VAVŘÍČEK
— vyrabitel —

* dobrých doutníků, *
přestěhoval svůj obchod do č.
461 záp. 18. ul.

Dr. Vinc. Fischer,
— český —
zubní lékař,

570 Blue Island Avenue,

ROH LOOMIS ULICE.

ZNÁMÝ SOKOL

FRANTA ŠIŠKA

vyrábí dobré

havanské i domácí doutníky,
827 SO. ASHLAND AVE.

Slyšeli jsme, že kdo stavěl a nedal stavět

→* Fr. Maškovi, *←
1096 z. 19. ul., blíž Western Ave.

tak řekne: To jsem byl „Dydla“, že jsem mu to nedal, mohl jsem být bez zlosti; vím, že je to „pánský pán“. A ještě prý dá z každé stavby, kterou na tuto oznámku dostane, příspěvek na dobrý účel.

Dr. Karel Štulík
LÉKAŘ

RANHOJIČ,

525 SO. LINCOLN ST.

Může být zavolán z kterékoliv lékárny v Chicagu:
— Telefon: West 229. —
V lékárně p. C. G. Foučka, roh 18. ul. a Center Ave.
večer od 6.30 do 8 hodin.

849 So. Ashland Ave. 849

Frant. Topinka
Contractor a Stavitel.

Práce vykonává levně a přesně dle nákresu. Rozpočty v době krátké.

849 So. Ashland Ave. 849

Sokolské stejnokroje! Sokolský kroj cvičební!

JOHN J. DVOŘÁK & SPOL.
oděvní a zakázkový krejčí,

604—606 BLUE ISLAND AVE.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pásy i monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice atd.
Sokolské pásy! Oděv hotový i zakázkový!

Oznamujte v Sokole Americkém.

Bližší sdělí F. Lier, 410 E. 71 St.,
New York.

Česká pivovarnická společnost v Chicagu.
BOHEMIAN BREWING COMPANY
— of Chicago. —

684 — 706 BLUE ISLAND AVE

„Není to, jak to má být“,
— ale —

VACLAV ČADA,
815 SO. ASHLAND AVE.,

má vždy různé plzeňské i domácí pivo
a dobré doutníky.

SOKOL

Jan Železný,

618 z. 18. ul.

obslouží každého ve svém nově
zařízeném

OBCHODĚ OBUVÍ

JAN PECHA,

notář,

preplavní a pojišťující jednatelství
328 z. 18. ulice.

\$500 zaplatí \$500

J. G. PANOCH

zdali dobře a správně nepojistí proti ohni,
aneb v jiném případě poškození za mírný
poplatek. Zvláštní pozornost věnuje se
vyrovnávání pozemkových a vodních daní.

Sokol Karel Král

559 západní 19. ulice,

vlastní obchod s tvrdým i měkkým

uhlím, koksem a dřívím

na rohu 16. a Laflin ul.